

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

11

LETO 2017

LETNIK LXXVI

ISSN 0360-4573

Razpis natečaja 31. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2018 in 20. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj 31. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2018 in 20. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vezalci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezalec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:

- znano ali novo ime izdelka (v primeru, ko je to novo, naj bo izvirno in če le mogoče kratko),
- geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
- vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
- velikost in tip trnka,
- ime živali, ki jo vezalec posnema, če je mogoče, priložite njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih muh).

3. Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

4. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, državo, za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojnik pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

5. Žirija bo pri ocenjevanju v 1., 2. in 3. kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prvinami,
- trdnost in tehnično dovršenost izdelave,
- ustreznost izbire gradiva,
- splošni vtis in

– inovativnost.

Pri ocenjevanju izdelkov v 4. kategoriji – realistični vzorci – bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.

6. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.

7. Odločitev žirije je dokončna.

8. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto do **vključno 31. januarja 2018.**

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2018)
Tržaška cesta 134
SI- 1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala po tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavarovani pred poškodbami med transportom!

Rezultati bodo razglašeni na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

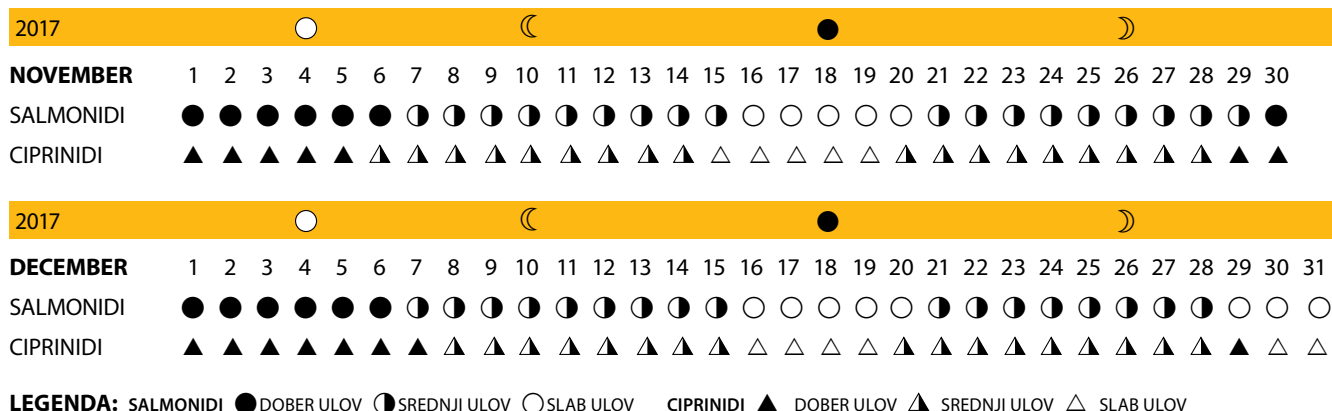
Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi na 31. Odprtem in 20. Državnem prvenstvu Slovenije, saj s tem sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Luka Hojnik,
predsednik Muharsko-vezalske
komisije RZS

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULUV ☾ SREDNJI ULUV ○ SLAB ULUV CIPRINIDI ▲ DOBER ULUV ▲ SREDNJI ULUV △ SLAB ULUV

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki
1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se
od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

OBVESTILA

Razpis natečaja 31. Odprtega prvenstva Slovenije za
najboljšo umetno muho 2018 in 20. Državnega
prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Luka Hojnik, Dr. Miroslav Žaberl 322
Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 322

OHRANIMO NARAVO

Škalsko jezero 324
Milan Štraus

RIBIŠTVO

Živčevje pri ribah 327
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med.

ALI JIH POZNAMO

Kratkočasenje ob Ljubljani 329
Jure Ušeničnik

INTERVJU

Tim Vertačnik, zvezda kastinga 332
Jure Ušeničnik

REPORTAŽE

V znamenju velikih ščuk, smučev in ostrizev 334
Radek Filip

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Želje in vlaganja 337
Lenart Levičar Bahtijari

DOGODKI

Podelili priznanja najboljšim vezalcem 340
Denis Obad, Luka Hojnik

SVETOVNA PRVENSTVA

Zmago v peteroboju je osvojil Čeh Luxa, Vertačnik
na 5. mestu 342
Boštjan Bizjak

Naši tokrat niso blesteli

Jože Šmejc 343

DRŽAVNA PRVENSTVA

Letošnji prvaki so ekipa RD Bled in Lorenzo Čekič 345
Drago Ornik

Tekmovanje končali tudi veterani 346
Drago Ornik

SREČANJA

Slovenca na odličnem drugem mestu 347
Urh Lindner

Liga in Pokal Primorske 348
Damijan Magajna

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Najdaljša ščuka je merila 62 cm 349
Nace Nouvel

EN DAN Z RIBIČI

»Ribičijo imam preprosto rad« 350
Lenart Levičar Bahtijari

MUHARSKI KOTIČEK

Lekcije iz knjižnice (2. del) 354
Tomaž Modic

RIBIŠKA DOGODIVŠČINA

Napaka pa taka 356
Vladimir Mikec - Miki

V SPOMIN

Božo Vimer 358

Zdravko Gregorn 358

Emil Vogrin st. 358

Jakob Šuler 358

RIBIČI KUHAJO

Ribja terina iz treh vrst rib z vasabi omako in ščuka
pod peko 359
Borut Jerše

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Škalsko jezero

Premogovništvo spreminja podobo Šaleške doline. Zaradi intenzivnega rudarjenja prihaja do usedanja površja in nastajanja ugrezninskih jezer. Nastanek prvega sega v leto 1895. Jezera so skozi ta čas širili, zasipavali, pregrajevali, izsuševali in jim spreminjali imena (Malo jezero, Veliko jezero, Cigance, Kališnikov teiht, Plevelovo jezero, Kukenberško jezero, Turnski teiht, Jezero pod hmeljem, Pesjansko jezero, Špičkov ribnik, Mali ribnik, Mladinsko jezero, Velenjsko jezero, Turistično jezero, Družmirsko jezero, ...). Leta 1975 je bilo še sedem jezer s površino 136 ha, danes govorimo še samo o treh: Škalsko, Velenjsko in Šoštanjško jezero. Njihova zadnja izmerjena skupna površina presega 230 ha in bo še naraščala, dokler bo v Šaleški dolini prisotno premogovništvo.

Najstarejše Šaleško ugrezninsko jezero je Škalsko jezero. Nastalo je leta 1919 s površino približno 4.000 m² in globino 5 m. Po letu 1942 se je zaradi intenzivnejšega odkopavanja na tem območju neprenehoma večalo ter poglobljalo vse tja do leta 1994, ko so v tem delu Šaleške doline zaključili z rudarjenjem in zato večjih geomorfoloških sprememb ni več pričakovati.

Geografski in hidrološki podatki

Geografski in hidrološki podatki so povzeti po dostopnih pisnih virih:

- lokacija jezera: Mestna občina Velenje;
- pritok: potok Lepena z manjšimi pritoki;
- obseg jezera: 3.000 m;
- padavinsko območje: 10 km²;
- vodni viri na letni ravni (HMZ): površinski odvodniki 5.400.000 m³, jamske vode 800.000 m³, padavinske vode 200.000 m³;

Škalsko jezero v prostoru Šaleške doline (spletni atlas Geopedia)

- izhlapevanje (HMZ): 158.000 m³/leto;
- zamenjava vode v jezeru (ocena): petkrat letno;
- iztok: leta 1979 so uredili odprt površinski odvodnik (Lepena) z izlivom v Velenjsko jezero.

Namembnost in upravljanje jezera ter vodne infrastrukture

Prednostna namembnost Škalskega jezera ni nikjer izrecno izpostavljena. Je

pa skozi zgodovinsko rabo tega vodnega telesa izkazana pridobljena vodna pravica ribištva. Škalsko jezero je po Uredbi o določitvi meja ribiških območij in ribiških okolišev v Sloveniji (Uradni list RS, številka 52/07) sestavni del Velenjskega ribiškega okoliša, ki ga je država 14. januarja 2009 s koncesijsko pogodbo 3420-156/2008/1 za trideset let dodelila v upravljanje RD Velenje. Ta je svojo pravico do rabe vode še dodatno utrdila

s pridobitvijo Vodnega dovoljenja št. 35529-216/2004-7, ki ga je 10. aprila 2006 izdalo Ministrstvo za okolje in prostor. Seveda pa ob navajanju teh upravnih podatkov ne bo odveč, če se ozremo še malo v zgodovino. Čas nastajanja, zasipavanja in preoblikovanja Šaleških jezer je v precejšni meri vplival tudi na ustanovitev ter organiziranost obeh ribiških družin, ki delujeta na porečju reke Pake. Med njima je bilo v tistih časih kar nekaj hudih ur, ki pa so se 7. decembra 1982 končale s podpisom de-

Škalsko jezero

Škalsko jezero iz ribiškega doma

Ribiški dom

DINAMIKA RASTI ŠKALSKEGA JEZERA SKOZI ČAS (PV)

Leto	1976	1978	1979	1983	1988	1990	1994
Površina v ha	7,45	7,96	10,34	13,93	17,00	16,65	16,94
Prostornina v mio. m ³	0,45	0,44	0,49	0,85	0,98	0,95	0,99
Globina v m povprečna	6,08	5,55	4,47	6,14	5,80	5,70	5,85
Globina v m maksimalna	18,50	15,50	14,00	14,00	20,00	21,00	18,05
Nadmorska višina	376,55	374,80	375,10	373,34	373,40	373,40	373,40

Škalsko jezero iz zraka leta 2014 (*Atlas okolja*)

litvenega sporazuma po katerem je RD Velenje pripadlo Škalsko in Velenjsko, RD Paka pa Šoštanjsko jezero.

Premogovnik Velenje je lastnik potopljenih zemljišč in s tem tudi upravitelj jezera. Nisem pa uspel ugotoviti vloge in pristojnosti Direktorata RS za vode

na Škalskem jezeru. Jezero namreč ni vpisano v Seznam obstoječe javne vodne infrastrukture za varstvo pred škodljivim delovanjem voda. Seveda pa to v povezavi z Velenjskim jezerom ne izključuje njegove funkcije pri zadrževanju poplavnih voda padavinskega območja potoka

Lepene in posredno pri zniževanju visokovodnega vala reke Pake.

Kakovost vode pritokov in jezera

Potok Lepena teče skozi Cirkovce in Hrastovec in je obremenjen s komunalnimi odpadnimi vodami ter onesnaževali živalskega in kmetijskega izvora. Izlivi okolju nevarnih in škodljivih snovi so povzročili kar nekaj obsežnih poginov potočne postrvi, kaplja in raka koščaka (1984, 1988, 1989, ...). Ekološke škode pa niso bile prihranjene niti jezeru. Izcedne vode komunalnega odlagališča so bile pogost vzrok poginov vseh vodnih organizmov (1983, 1989, ...). Priznati pa je potrebno, da se je obstoječe stanje bistveno izboljšalo.

Inštitut za ekološke raziskave Erico Velenje od leta 1987 nadzira kakovost pomembnejših fizikalnih, kemijskih in bioloških parametrov vode Škalskega jezera (temperatura, prosojnost, vsebnost kisika, nasičenost, Ph vrednost, celotni dušik in fosfor, fito in zoo plankton, makrofiti, ...), od leta 2014 pa nadzor občasno opravlja še Direktor RS za vode (Agencija RS za okolje) z vključitvijo Škalskega jezera v državno imisijsko spremljanje kakovosti površinskih voda. Rezultati izkazujejo slabo ekološko (na osnovi prisotnega fitoplanktona) in dobro kemijsko stanje. Ob tem ne gre prezreti, da koncentracije posebnih onesnaževal niso preokračene. Jezero je zaradi slabega

Vzorno vzdrževana okolica z urbano opremo

Označene sprehajalne in kolesarske poti tudi za zahtevnejše rekreativce

mešanja vodnega stolpca meromiktično. V globini ni zadovoljivega kroženja vode in pod tremi metri (predvsem v času poletne slojevitosti) pade vsebnost kisika pod mg/l. Problem pomanjkanja kisika so zaznali že leta 1989. Za izboljšanje stanja je takrat Inštitut Jožef Stefan predlagal vrsto ukrepov in leta 1993 še Inštitut Erico Velenje. Predlagane ukrepe so le delno realizirali. Stanje se je izboljšalo po letu 1999 z dovodom svežih jamskih voda. Sicer pa jezero deluje kot usedalnik in čistilna naprava obremenjenih voda pred njihovim nadaljnjim odvajanjem v Velenjsko jezero.

Ribe in ribištvo

Z nastankom zaprtega Škalskega jezera so se bistveno spremenili biotični in abiotični dejavniki, ki so pogojevali spremembo biocenozo ter s tem ihtiofavne. Prvotne reofilne ribe in rake potoka Le-

pene (potočna postrv, kapelj, rak koščak) so z vlaganjem zamenjale oligoreofilne in limnofilne vrste rib, vključno z raki ter školjkami. Ker verodostojnih podatkov, ki bi izvirali iz ihtioloških in astakoloških raziskav ni, povzemam podatke o prisotnih vrstah po ribiškem katastru od leta 2002 do 2016 ter izjavah vprašanih ribičev:

- krapovci (*Cyprinidae*): krap (*Cyprinus carpio*), srebrni koreselj (*Carassius gibelio*), linj (*Tinca tinca*), ploščič (*Abramis brama*); androga (*Blicca bjoerkna*), zelenka (*Alburnus alburnus*), klen (*Squalius cephalus*); rdečeperka (*Scardinius erythrophthalmus*); rdečeoka (*Rutilus rutilus*); beli amur (*Ctenopharyngodon idella*), sivi tolstolobik (*Hypophthalmichthys nobilis*), srebrni tolstolobik (*Hypophthalmichthys molitrix*);
- pravi somi (*Siluridae*): som (*Silurus glanis*);
- pravi ostriži (*Percidae*): navadni

ostriž (*Perca fluviatilis*), smuč (*Sander lucioperca*);

- ščuke (*Esocidae*): ščuka (*Esox lucius*);
- raki desetersonožci (*Astacidae*): jelševca (*Astacus astacus*);
- brezzobke (*Anodonta*): jezerska brezzobka (*Anodonta cygnea*).

Klasična sestava domorodnih in tuje-rodnih vrst rib slovenskih umetnih jezer. Prevladujoča struktura članstva in intenzivnost ribolova pogojujeta vsakokratna vlaganja. Dostopne javne listine in izjave članov ter ribičev turistov izkazujejo, da je ribiško gospodarjenje s Škalskim jezerom odlično. Seveda pa to ne izključuje razmisleka o:

- ihtiološki in astakološki raziskavi pritokov ter jezera za pripravo programa trajnostnega upravljanja domorodnih vrst rib, rakov in školjk, vključno s preučitvijo možnosti vzpostavljanja večje pestrosti rib;
- uvedbi preventivnih ukrepov preprečitve vnosa rjavega (*Ameiurus nebulosus*) in črnega somiča (*Ameiurus melas*) iz sosednjih ugreznin ter vnosa signalnega raka (*Pacifastacus leniusculus*), ozkoškarjevca (*Astacus leptodactylus*), potujoče trikotničarke (*Dreissena polymorpha*) ter drugih invazivnih vrst, ki so že prisotne v slovenskem prostoru;
- pripravi ukrepov postopne humane odstranitve tujerodnih kompeticijskih vrst rib;
- izboljšanju življenjskih razmer potočne postrvi ter dviga kakovosti vode jezera z izgradnjo prezračevalnih stopenj na potoku Lepena, kjer to dopuščajo hidrološki ter geomorfološki pogoji;
- pripravi selektivnih ukrepov izboljšanja naravnih razmnoževalnih pogojev limnofilnih vrst rib na jezeru;
- omejevanju vnosa hranil v jezero s čezmernim hranjenjem ptic in rib;
- sodelovanju z ornitologi za pripravo ukrepov zaščite gnezdišč in drstišč ter vzpostavljanju in ohranjanju ravnovesja ptic in rib;
- oblikovanju ribolovnega režima, ki bo zagotavljal varstvo domorodnih vrst rib, razvoj ribolovnega turizma in zadovoljstvo članstva.

Rekreacija, gostinstvo in turizem

Ob Škalskem jezeru je RD Velenje v letih od 2000 do 2002 zgradila ribiški dom, sprva za potrebe delovanja društva, kasneje pa tudi za druženje članstva in prijateljev ribištva. Danes je to edini objekt neposredno ob jezeru s solidno gostinsko ponudbo ter vzorno vzdrževano okolico, ki omogoča tudi druge rekreacijske dejavnosti. Vodstvo ribiške družine se zaveda možnosti nadaljnjega razvoja ribištva ter ribolovnega turizma. Bo pa tega potrebno skrbno načrtovati in usklajevati z ekološko ranljivostjo jezerskega prostora.

Milan Štraus

Iztok iz jezera

Živčevje pri ribah

Živčni sistem skupaj z endokrinem uravnava in nadzoruje delovanje posameznih organov v telesu ter njihovo delovanje povezuje v harmonično celoto. Temu primerno je živčni sistem tudi zapleteno zgrajen.

Živčni sistem ali kratko živčevje s pomočjo čutil za vid, voh, okus, otip, ravnotežno-slušnih organov in pobočnice iz okolice neprestano dobiva številna sporočila, ki jih poveže in se ustrezno odzove nanje. Živčni sistem obsega osrednji, periferni in vegetativni ali avtonomni živčni sistem.

Osrednji živčni sistem (*systema nervosum centrale*) sestavljajo možgani (*encephalon*) in hrbtenjača (*medulla spinalis*). Možgani so v lobanjski votlini ter zaščiteni z kostmi in čvrstimi opnami ter oblogami iz maščevja. V razmerju s celotno težo ribe na možgane odpade približno 0,07 % teže, so pa med vrstami rib razlike. Na površini so možgani gladki, sestavlja pa jih pet delov. Prvi del so prednji ali veliki možgani (*telencephalon*), ki so pri ribah

kostnicah precej manjši od drugih delov možganov. V velikih možganih je središče za voh. Iz tega dela izhajajo tudi vohalne alveole, ki so povezane z bočnimi komorami, njihova velikost pa je odvisna od vrste ribe in njihove potrebe po vohu. Drugi del možganov so medmožgani (*diencephalon*), ki uravnava delovanje živčnega in endokrinega sistema (sistem, ki nadzira žleze z notranjim izločanjem). Medmožgani so prav tako majhni, sestavljajo pa jih epitalamus, talamus in hipotalamus. Del epitalamusa je epifiza, ki se odziva na svetlobo in temo ter tako vpliva na obarvanost celic. Hipotalamus je dobro razvit, pod njim pa je v tako imenovanem »turškem sedlu« (*sella turcica*) hipofiza (*glandula pituitaria*), ki je pri krapu velika kot zrno in tehta od 2 do 4,5 mg. To je žleza z notranjim izločanjem, ki uravnava tudi delovanje drugih žlez. Hormoni hipofize tudi povzročajo hitrejšo dozorevanje iker in izločanje mlečka. Iz hipofiz, ki jih največkrat pri-

dobijo pri krapih, proizvajajo hormone pripravke, s katerimi uravnava drst posameznih vrst rib pri intenzivni vzreji. Srednji del možganov (*mesencephalon*) je pri ribah kostnicah največji del možganov. Zgornji del srednjih možganov (*tectum opticum*) je razdeljen na dva enaka dela. V zgornjem delu je

dihanje poveza s koncentracijo ogljikovega dioksida (CO₂) v krvi. Za visoke koncentracije CO₂ je občutljiv tudi center za uravnavanje kromatofor, zato je posledica visoke koncentracije CO₂ v krvi poleg zadušitve tudi bleda/svetla koža. Hrbtenjača (*medulla spinalis*) je v hrbteničnem kanalu in usklajuje

gibanje telesa. Če je hrbtenjača prekinjena ali poškodovana, ribe izgubijo ravnotežje. Hrbtenjačo sestavljata bela (*substantia alba*) in siva substanca (*substantia grisea*): bela je na zunanji strani in je iz številnih živčnih vlaken, iz sive pa v parih izhajajo hrbtenjačni živci, ki se združijo v en živec iz motoričnih in senzoričnih vlaken. Periferno živčevje (*systema nervosum periphericum*) sestavljajo možganski in hrbtenjačni živci, ki

Elektroribolov (foto: Cveto Svetlik)

center za vid, skupaj z malimi možgani usklajuje tudi gibe in ravnotežje ter uravnava napetost (tonus) mišic, iz spodnjega dela srednjih možganov pa izhajajo živci, ki oživčujejo oči in očesne mišice. Naslednji del so mali možgani (*metencephalon, cerebellum*), ki se po obliki in velikosti pri različnih vrstah rib razlikujejo, dobro pa so razviti pri ribah, ki so hitre in vztrajne plavalke. Velik pomen imajo pri orientaciji rib v prostoru, s pomočjo čutil pa ribam omogočajo tudi usklajeno gibanje telesa in napetost skeletnega mišičevja. Zadnji del centralnega živčnega sistema je podaljšana hrbtenjača (*myelencephalon, medulla oblongata*), ki povezuje možgane s hrbtenjačo. V njej so centri za dihanje, za uravnavanje kromatofor (barvne in odsevne celice, odgovorne za obarvanost rib) za sluh, za delovanje prebavil, za srce in krvne žile ter za sprejem dražljajev, ki prihajajo iz pobočnice. Potrjeno je, da obstaja s centrom za

možgane povezujejo s telesnimi organi. Za razliko od sesalcev, ki imajo dva najst parov možganskih živcev (*nervi cerebrales*), jih imajo ribe le deset. Prvi živec je vohalni živec (*nervus olfactorius*) in oživčuje sluznico vohalnih jamic. Drugi parni vidni živec (*nervus opticus*) poteka po lobanji in se končuje na očesni mrežnici, tako da levi živec oživčuje desno oko, desni pa levega. Tretji možganski živec je *nervus oculomotorius* in oživčuje očesne mišice. Četrti živec je *nervus trochlearis* in prenaša dražljaje iz srednjih možganov v mišice očesnega zrkla. Peti živec *nervus trigeminus* je, kot pove tudi latinsko ime, iz treh delov in prenaša dražljaje od mišic glave. Šesti živec *nervus abducens* je živec zunanjih parnih očesnih mišic, sedmi *nervus facialis* (obrazni živec) oživčuje pobočnico, *nervus statoacusticus* (ravnotežno slušni živec) oživčuje organ sluha in ravnotežja, *nervus glossopharyngeus* oživčuje mišice prvega škružnega loka ter čutnice na koži ▶

in po ustnicah. *Nervus vagus* je zadnji deseti živec in oživčuje pobočnico, usta, mišice škružnega loka, notranje organe in omogoča občutek otipa na koži. Nekateri omenjajo še parni terminalni živec (*nervus terminalis*) na obeh straneh nosnega pretina, ki je pri drugih živalih namenjen za zaznavanje hormonov, pri ribah pa ta vloga še ni pojasnjena. Hrbtenjačni živci izhajajo iz hrbtenjače in so iz ene motorične in ene senzorične veje, ki vodita skozi medvretenčne prostore ter se po spojitvi razdelita v tri dele, ki oživčujejo kožo, mišice telesa, notranje organe in krvne žile. Vegetativni živčni sistem je del perifernega živčnega sistema in deluje zunaj volje ribe ter ga zato imenujemo tudi avtonomni živčni sistem; delimo ga na simpatični in parasimpatični živčni sistem, ki imata v večini primerov nasprotujoče (antagonistično) delovanje in se v svojem delovanju izmenjujeta, pri oživčevanju posameznih organov pa lahko delujeta samostojno. Vlakna simpatikusa in parasimpatikusa oživčujejo srce, del prebavil, barvne celice v koži (kromatofore), krvne žile ter žleze z notranjim in zunanjim izločanjem. Samo vlakna simpatikusa pa oživčujejo urogenitalni sistem, vlakna parasimpatikus pa škrge. S poskusi so ugotovili, da imajo ribe pogojne reflekse na podlagi izkušenj, so pa le-ti precej počasnejši kot pri višjih vretenčarjih.

V ribištvu izvajajo nekatere aktivnosti, ki temeljijo na osnovi živčnega sistema. S pomočjo električnih usmerjevalnikov ribe usmerjajo na ribje steze. Še bolj znana aktivnost je elektroribolov. Istosmerni električni tok namreč pri ribah na živčnem sistemu izzove elektropizem, ki se odraža v mišičnih reakcijah in pomikanju ribe k anodi. Pri tem razlikujemo štiri faze: v prvi je riba nemirna in poskuša zbežati iz električnega polja, v drugi je riba vznemirjena in zavzame vzporeden položaj z električnim poljem, v tretji se zaradi vpliva električnega toka na gibalno mišičje obrne in plava k anodi (galvanotaksija). Četrta faza, ki nastane zaradi (pre)dolgotrajnega vpliva električnega toka oz. njegove prevelike jakosti, se imenuje galvanonarkoza; živčevje popusti, riba pa potone na dno. Predolga

izpostavljenost rib električnemu toku lahko privede tudi do smrti.

Ko se delovaje električnega toka prekrine, si riba po približno dvajsetih sekundah opomore. Intenzivnost odziva rib na istosmerni tok je odvisna od vrste in velikosti rib, jakosti električnega toka, velikosti elektrode in vodnega okolja. Živčni dražljaji pri elektroribolovu se začnejo od sprejemnikov (receptorjev) v koži in se prek hrbtenjače nadaljujejo do osrednjega živčnega sistema. Če je hrbtenjača poškodovana, elektroribolov ni učinkovit. Ena najbolj občutljivejših ribjih vrst za električni tok je podust (*Chondrostoma nasus*). Večje ribe so za električni tok občutljivejše kot manjše ribe iste vrste. Najodpornější na električni tok so lososi, sledijo pa vrste rib, ki nimajo lusk. Na elektroribolov vplivata tudi metabolizem in fizična kondicija rib, in sicer se spolno zrele ter izčrpane ribe odzovejo slabše. Na učinkovitost elektroribolova vpliva tudi kakovost vode: taka z visoko vsebnostjo kalijevih ionov (K⁺) veča metabolizem rib in s tem njihovo občutljivost za električni tok, medtem ko prisotnost kalcijevih ionov (Ca₂⁺) učinkuje ravno obratno. Zaradi vpliva na metabolizem rib na učinkovitost ribolova posredno vpliva tudi temperatura vode. Zato se postavi na elektroribolov bolje odzovejo poleti kot pozimi. Poleg temperature na učinkovitost elektroribolova vplivajo še vidljivost, trdota, pH vrednost ter prevodnost dna in intenzivnosti električnega polja v vodnem okolju.

Na živčni sistem rib lahko delujemo tudi tako, da zmanjšamo njegovo aktivnost. Z delovanjem nekaterih kemičnih snovi na centralni živčni sistem se ribe namreč povsem umirijo, kar imenujemo anestezija. Beseda izhaja iz grške besede »brez zaznavnosti« in pomeni reverzibilno (povratno) omrtvičenje telesnih celic, ki jo dosežemo z različnimi kemičnimi sredstvi, ki delujejo anestetično. Riba anesteziramo na primer, ko jih tehtamo, označujemo, razvrščamo in še najpogosteje, ko jih smukamo, včasih pa tudi pri veterinarskih posegih. Pri tem jim preprečimo nelagodje in bolečino, pa tudi poškodbe, ki bi lahko nastale, ko bi se nam izmuznile iz rok. Tako kot pri elektroribolovu poznamo tudi

pri anesteziji rib več faz. Najprej so ribe bolj aktivne, pospešeno plavajo, so nemirne in nepravilno dihaajo. V drugi fazi se aktivnosti zmanjšajo, ribe izgubijo ravnotežje in upočasnijo dihaajo. V tretji fazi ležijo na boku in izgubijo obrambne reflekse, v četrti pa zelo plitvo dihaajo in se ne odzivajo več na noben zunanji dražljaj. Če v tej fazi ribe vrnemo v tekočo vodo, si povsem opomorejo, okrevanje pa poteka v obratnem vrstnem redu vseh štirih naštetih faz. Postopke, zaradi katerih smo ribe anestetizirali, je treba opraviti hitro in ribe čim hitreje vrniti v tekočo vodo. Za anestezijo uporabljamo najrazličnejša, bolj ali manj primerna sredstva, vsaka uporaba anestetika pa je za ribe stres. Po anesteziji rib se povečata hematokrit in vsebnost laktata v krvnem serumu, anestetik pa vpliva tudi na osmotsko in ionsko ravnotežje rib. Pri prevelikem odmerku anestetika ribam izrazito primanjkuje kisika, pH pa se zniža. Po navadi stanje se vzpostavi kmalu potem, ko ribo premestimo v svežo vodo.

Anestetikov je več vrst in jih uporabljamo po navodilu in pod nadzorom veterinarja. V novejšem času so za anestezijo v rabi naravni pripravki, pripravljene iz nageljevih žbic (klinčkov). V nasprotju z drugimi snovmi je olje iz nageljevih žbic za ribe razmeroma neškodljivo, čeprav je okrevanje nekoliko daljše.

Elektroribolov in anestezijo rib smo v sestavku na kratko prikazali z vidika fiziologije rib, poudariti pa je treba, da obe obravnavani aktivnosti lahko izvajajo le zato usposobljeni ribiči s preverjenim znanjem in ob izpolnjevanju drugih pravnih podlag, kar pa ni predmet tega prispevka. S tem sestavkom smo želeli poudariti, da so ribe kot drugi vretenčarji »čuteča« bitja in je treba pri vseh postopkih z njimi upoštevati in spoštovati načela dobrega počutja rib.

Prof. dr. Vlasta Jenčič

Literatura

Bogut, I., Novoselić, D., Pavličević, J. (2006). Biologija riba. Poljuprivedni fakultet, Osijek.

Bogut, I., Horváth, L., Adámek, Z., Katavić I. (2006). Ribogojstvo. Poljuprivedni fakultet, Osijek.

Fijan, N. (1963). Anatomija, histologija, fiziologija i embriologija riba, predavanja »Ribogojstvo i bolesti riba, III. stupanj«, Zagreb, interni izvod.

Izdelava umetnih muh – pri naročilu več kot 10 kosov 30% popust.

Prodaja pripomočkov za muharjenje.

Servisiranje ribiške opreme, krpanje ribiških škornjev in menjava podplatov (enoletno jamstvo).

GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com

JESENSKI RIBOLOV BELIC

Kratkočasenje ob Ljubljani

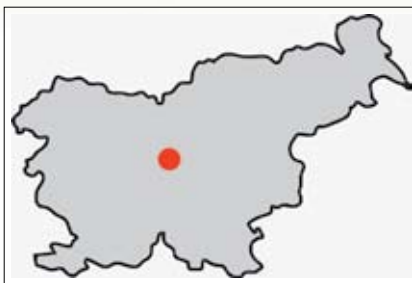
Pred slabim letom smo s prijatelji s Češke lovili sulce v Ljubljani, v revirju RD Vevče. Presenečen sem bil nad njihovo osuplostjo, ko so v vodi opazili na stotine podusti, ogric, mren in drugih belic. »Česa takšnega pri nas ni več,« so zmajevali z glavo in hkrati kimali, češ, ni čudno, da imate tako tolste kralje voda. Tudi sami smo se kar malo zamislili, kajti najpogosteje se zalotimo, da premišljamo o salmonidih, ščukah in lipanah, belice pa – kot bi bile pozabljene. Kakšna škoda! Poleg tega, da so izjemno pomemben člen vsakega (zdravega) rečnega ekosistema, so tudi izvrstne ribolovne ribe. Njim posvečamo tale skromni sestavek in hkrati upamo, da bi se v slovenskih rekah bogato drstile še mnogo mnogo let.

Starejši ribiči, s katerimi se je zabavno, predvsem pa izredno poučno spoprijateljiti in družiti, vedo povedati, kako prijeten je ribolov podusti, mren in drugih belic. Nedolgo tega smo prisluškovali pogovoru v enem od lokalov v Posavju – pa naj nam oprostijo našo ribiško zvedavost – kako pomembno naj bi bilo beličarjenje za ribiče začetnike. Pogovor se je sicer sprevrgel v prerekanje (eden od prisotnih ribičev je bil še posebno zaripel od ogorčenja, ko mu je mlajši kolega zabrusil, da ni še nikoli lovil mren in jih tudi ne bo), a v zraku je obviselo soglasje, da je belice pač lepo loviti. Radovednost nas je gnala še dlje. O beličarjenju, zlasti rečnem, smo povprašali bližnje ribiške prijatelje. Pri večini smo zaznali, da ta način ribolova zelo spoštujejo, čeravno se ga ne lotevajo. Kolikokrat dejansko poprimemo za beličarsko ribiško palico in se odpravimo na bližnji potok ali reko na ribolov belic? Upamo si trditi, da zelo redko.

Najpomembnejše beličarske ribje vrste, kot so podusti, mreine, kleni, platnice in ogrice, so ljubiteljice tekočih voda, zato jih moramo tam tudi loviti. V ta namen se radi odpravimo na Savo, Soro, Dravo, Savinjo, Kolpo ... ali Ljubljanico. Tokrat nas je zvalila prav slednja in s tamkajšnjim ribolovom smo bili več kot zadovoljni.

Podatki o revirju

Ljubljanica je za marsikoga spomenik onesnaženja, za druge pa magična kraška reka. Do kopanja v njej, kot javno radi poudarjajo posamezniki, ji sicer manjka še kar precej lišpa. A ribe vztrajajo, ponekod jih je veliko, njihova sestava po vrstah pa je zelo bogata. V tej srednje veliki reki živi vsaj devetnajst različnih, ribolovno zanimivih ribjih vrst, med njimi je večina krapovcev. Prevladujejo kleni, mreine, ogrice, podusti in manjše ribe, zlasti zelenike.

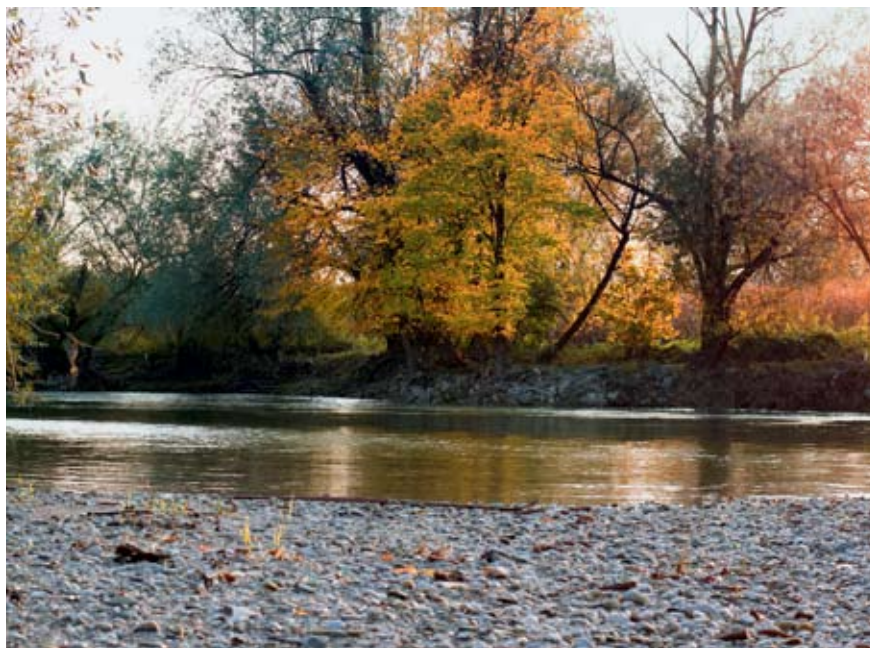
Položaj revirja na Ljubljani (RD Vevče) na zemljevidu Slovenije

Lovili smo v revirju tik nad izlivom Ljubljane v Savo. Z omenjenim odsekom upravljajo v RD Vevče. Ljubljanica, ki je pod njihovim okriljem, je zgodovinsko razdeljena na dva revirja. Prvi se razteza od ljubljanskega mestnega središča do jezua pri papirnici Vevče. Drugi, spodnji revir, sega od tam do izliva v Savo. Reka

je na določenih odsekih popolnoma divja, drugje pa se dotika naselja in si nadene videz nekoliko bolj »mestne« reke. V bližini naselja Zaloga sta tudi dve imenitni mrtvici, kjer ribiči lahko beličarimo. Med ribiški sladkusi sta znani po krasnih linjah in divjih krapih.

Povprečna širina Ljubljane je okoli 20 do 30 m, globina pa je od enega do petih metrov. Dno je prodnato, ponekod iz njega štrlijo konglomeratne gmote, tu in tam tudi kakšen odvržen pralni stroj ali nakupovalni voziček iz »najboljšega soseda« ...

Dnevna ribolovna dovolilnica za beličarjenje stane zmernih 15 evrov. Kupite jo lahko na nekaterih fizičnih prodajnih mestih in na spletu. Za več informacij obiščite prenovljeno spletno stran www.rd-vevce.si, kjer bodo prav kmalu objavljeni tudi osveženi pravilniki in druge zanimive informacije. ▶

Jesenska okolica slovenskih rek je še posebno vabljiva. Peščine so nadvse udobno ribolovno mesto, tolumni, ki jih ustvarjajo rečni zavoji, pa skrivajo marsikatero ribiško presenečenje. Tudi na Ljubljani je tako.

V revirjih RD Vevče so manjše mreže pogost plen beličarjev. Rade primejo na vabe mešnega in sirmega okusa.

Manjši primerek platnice. V Ljubljani v revirju RD Vevče ne manjka teh ribolovno zelo zanimivih ribjih vrst.

Klen je pogost prebivalec Ljubljane. Z nekaj sreče ga ujamemo tudi med talnim ribolovom.

Podust, kraljica med belicami, je za marsikaterega ribiča vrhunec beličarjenja s plovcem, a prav rada prime tudi na vabo, nameščeno na dnu. Podstojna ustna so ji pri tem v precejšnjo pomoč.

V rekah za beličarjenje poznavalci priporočajo uporabo različnih krmil; tamkajšnje ribe so namreč divje in plahе. Kljub številčnosti jih moramo na ribolovno mesto stalno privablјati. Sami uporabljamo različne cenejše in dražje izdelbe krmil. Na desni je cenena praškasta krma s parmezanom madžarskega izdelovalca. Na sredini so pikantni »peleti« kroglaste oblike, ki jih manjše mreže obožujejo.

Ribolov

Izbira ribolovnega mesta na Ljubljani ni enostavna, si pa olajšamo iskanje in preprečimo tavanje ob vodi tako, da pred ribolovom doma uporabimo spletno storitev *Google Maps*. Z njo ribolovni teren dobro pregledamo s proučevanjem letalske fotografije. Dobre izhodiščne točke so zavoji reke, bližina mostov in lokalnih makadamskih cest. Sami smo si za ribolov izbrali

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistoča vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Ljubljana
Revir: 47 A (revir nad izlivom v Savo)
Upravlјavec: RD Vevče

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	2,0	0,4000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	4,5	0,4500
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	5,0	0,5000
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	5,0	1,5000
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	3,0	0,2250
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	4,5	0,3375
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	5,0	0,7500
		29 točk	4,1625 zvezdice

Mrežasti krmilnik smo napolnili z dišečo mešanico krme in sladostrastno čakanje se je začelo.

Za rečni ribolov na dnu lahko uporabimo različno oblikovane krmilnike. Glede na naše izkušnje se izkažejo prav vsi, le končno težo moramo prilagoditi moči rečnega toka in trdoti naše ribiške palice.

bližino cestnega mostu pri naselju Kašelj, primerno pa bi bilo vsako podobno mesto, denimo tisto pod jezom papirnice Vevče, pri vrtnariji v Sostrem, Zalogu, ribiškem domu RD Vevče in še kje. Predvsem se zdi pomembna oblikovanost ribolovnega mesta, kjer se primerno globok tolmun razširi v lep iztek z mirnejšo vodo. Tam morajo biti ribe!

Čeprav nam ribolov s plovcem ni tuj, smo se raje odločili za talni ribolov s krmilnikom. Je vsestranski in z njim lahko ujamemo praktično vse vrste rečnih krapovcev. Uporabili smo palice »heavy feeder« z večjo akcijo in nekoliko težje krmilnike (do 70 g), saj je bil vodni tok zaradi septembrskega deževja precej močan. Pravilo o velikosti krmilnika je sicer zelo enostavno: močnejši kot je vodni tok in večje ribe,

Prekrasna podust je pritisnila piko na i že tako ali tako lepemu ribolovnemu dnevu.

V pričakovanju prijema ...

ki jih lovimo, večji naj bo krmilnik. Ob normalnem vodostaju v hladnejšem obdobju leta raje uporabimo manjšega. Vabo pogosto namestimo na las, zato je ribolovna kombinacija v grobem videti kot prilagojena naveza za ribolov krapov. Pri plahih rečnih ribah las kolikor mogoče skrajšamo in z vabo, ki jo namestimo na las, pokrijemo tudi del trnka.

Dolžina palice se ne zdi tako pomembna, bolj kakovost kolesca. Najraje uporabljamo takšne s prostim tekom, pred ribolovom pa vedno preverimo nastavitve zavore. Nikoli ne vemo, kakšna riba bo prijela, zato mora biti oprema brezhibna.

Pri krmilih se najpogosteje odločimo za kombinacijo cenejših in dražjih. Jeseni in pozimi raje uporabimo bolj kakovostne in finejše zmesi, ki se v vodi hitreje raztopijo. Sami to le deloma upoštevamo, ribolovno mesto pa pogosto nakrmimo tudi z bolj grobo zmesjo (pogosto je to odvisno le od tega, kaj imamo pri roki). Tudi barva krmila načeloma igra veliko vlogo, z bnižanjem temperature vode se bolje izkažejo temnejše barve. Svetlejšje prihranimo za pomlad in poletje.

Pred pripravo opreme smo si najprej dobro ogledali ribolovno mesto. Pogled na levo je razkrival globok tolmun, na desni pa je bil iztek s plitvejšo vodo. Odločili smo se, da bomo izmenično lovili na obeh predelih. Pri tem je treba povedati, da je bilo krmljenje na plitvejšem delu precej enostavnejše, saj je bil tam tok umirjen, medtem ko se je v tolmunu mešal. Tam smo se zanašali predvsem

Ljubljanica je za beličarjenje zelo zanimiva, saj jo pose-ljuje obilje podusti, mren, ogric, klenov, pa tudi kakšno platnico je še mogoče uloviti. Ribiče čakajo tudi druge radosti, od lepih ploščičev, linjev, krapov ...

na krmilnik. Od vab smo uporabili kostne črve, majhne temnejše pelete s pikantno aromo in bel kruh, zgneten s topljenim sirom. Ribe so kar lepo prijemale. Posebno nas je veselilo, ker smo uspeli ujeti popolno rečno »peterico«: podust, klena, mreno, ogrico in platnico.

Vtisi

Jesen, ki smo se je tako zelo veselili, je končno tu – in z njo dopadljivo rečno beličarjenje. Če bodo vodostaji zdržali, bomo lahko ob rekah veseljačili z beličarkami vse do zgodnje pomladi. Seveda tam, kjer je to dovoljeno. Ljubljanica je s tega stališča izjemno zanimiva reka in vredno jo je obiskati. Na njej se bodo lahko nalovili ribiči, ki obožujejo ribolov s plovcem, pa tudi drugi, ki prisegajo na talni ribolov.

Pri ocenjevanju revirja smo zelo dobre ocene pripisali ribji populaciji in ceni dovolilnice. Na koncu je revir dobil zmernih 29 točk (od 42 mogočih) in prav dobro končno oceno 4,16 zvezdice (od 6 mogočih). Prijatelj Slovesnik bi dejal: »Sedi pet – čebelica!«

Najhladnejše obdobje leta je pred vrati, a tudi takrat belice ne mirujejo povsem. Le pomaknejo se v globlje predele reke in čakajo toplo pomlad. Zdaj je prišel tvoj čas, zapriseženi beličar! Le kaj so premrli prsti in trda kolena v primerjavi z bleščočim srebrom podusti, ko obvisi na trnku?

Jure Ušeničnik

Tim Vertačnik, zvezda kastinga

Le malo je ribičev pri nas in tudi sicer, ki bi do 18. leta že nanizali toliko športnih uspeho, kot mladi Tim Vertačnik. Trdo delo, dolgotrajne treninge in številna odrekovanja je prizadeven dijak doslej kronal z večkratnim naslovom državnega prvaka v kastingu, s srebrno medaljo na članskem svetovnem prvenstvu, z zlatom v svetovnem pokalu med člani v posamezni disciplini in naslovom trikratnega svetovnega prvaka med mladinci. Obiskali smo ga na domu, kjer nas je toplo sprejel v krogu svoje družine, in poklepetali o ozadjih, ki so botrovali njegovim lovorikam.

Letos ste dosegli nekaj izvirnih rezultatov na tekmovanjih v kastingu. Po čem si ga boste najbolj zapomnili?

»Leto 2017 je bilo zame izjemno uspešno. Julija sem osvojil trikratni naslov svetovnega prvaka, kar mi je uspelo v okviru mladinskega svetovnega prvenstva. Dva meseca kasneje sem na članskem svetovnem prvenstvu v posamezni disciplini osvojil srebrno medaljo. Letos je bil sredi septembra tudi svetovni pokal v Čeških Budjovicah, kjer sem med člani zmagal v posamezni disciplini.«

Kako vas je zaneslo v ta šport?

»Preden sem se začel ukvarjati s kastingom, sem zelo rad lovil ribe. Ribiči smo v družini pravzaprav vsi, tudi bratec, oče in dedek. Nekega dne se je primerilo, da je kastiška ekipa obiskala poligon v Šoštanju. Mladim tekmovalcem so dejali, da lahko poskusimo in vidimo, kako nam gre. Res sem poskusil in na začetku je bilo težko, a trener je dobil občutek, da bi mi lahko šlo bolje. Tako sem se začel ukvarjati s tem športom. Današnji trener slovenske reprezentance je Tomo Sotenšek, v preteklosti pa je nad nami bdel Bruno Zorko, on me je vpeljal. V tej športni panogi vztrajam že dobrih šest let. Začel sem kot mlajši mladinec, sprva sem šport spremljal bolj od daleč in se spoznaval s tehnikami. Prvi dve leti sem se intenzivno učil, vendar sem že takrat tekmoval. Že čez dve leti sem postal državni prvak. Ko sem tekmovalno pot nadaljeval še eno leto, sem znova postal državni prvak. Nato sem prestopil med mladince. Že prvo leto med njimi, leta 2013, sem osvojil odlično 2. mesto na državnem prvenstvu. Od takrat naprej sem na državnih prvenstvih prvak vse do današnjega dne.«

Koliko disciplin pravzaprav poznamo v kastingu in kako potekajo tekmovanja?

»Pri mladincih poznamo pet disciplin, ki so muha cilj, muha daljava, obtežilnik natančno (t.i. Arenberg), obtežilnik cilj in obtežilnik daljava, ko prestopiš v člansko kategorijo pa jim dodamo še štiri. Na državnih prvenstvih tekmujem

Kasting je športna panoga, ki jo opisujejo kot veččino metanja obtežilnika in umetne muhe v daljavo in v tarče. To je suha disciplina, ki je po svojem značaju vzporedna streljanju pri lovu. V ZDA imajo tekmovanja v kastingu že več kot stoletno tradicijo, pri nas manj. Znani so zapisi o tem športu v nekaterih knjigah in glasilu Ribič, ki so izšli po drugi svetovni vojni.

V Sloveniji poznamo številne športnike, ki so dobri v kastingu, toda v zadnjem času posebej izstopa prav mladi Tim Vertačnik. Julija je na Slovaškem na mladinskem svetovnem prvenstvu v kastingu dosegel skupno prvo mesto, naslov svetovnega prvaka v seštevku vseh petih disciplin peterboja, »kar se je zgodilo prvič v zgodovini slovenskega kastinga,« nam je sporočil vodja slovenske reprezentance Tomo Sotenšek.

Tim Vertačnik je odličen mladi tekmovalac v kastingu, večkratni državni prvak, svetovni prvak na mladinskem svetovnem prvenstvu, svetovni podprvak na članskem svetovnem prvenstvu v posamezni disciplini in zmagovalec v posamezni disciplini med člani.

Zlata medalja z letošnjega mladinskega svetovnega prvenstva v Bratislavi

Tim najpogosteje trenira na domačem poligonu (na fotografiji). Na vadbišče matične RD Paka Šoštanj se odpravi, ko vadi metanje na daljše razdalje.

Julija 2017 je na Slovaškem na mladinskem svetovnem prvenstvu v kastingu dosegel skupno prvo mesto in osvojil naslov svetovnega prvaka v seštevku vseh petih disciplin peterboja.

Tekmovalci v kastingu uporabljajo posebej prilagojena kolesca in palice. Slednje izdelajo na Poljskem posebej za Tima.

za RD Paka Šoštanj, ki je moja matična RD. Na tekmah svetovnega pokala pa tudi sicer na vseh tekmah najvišjega nivoja se potegujem za RZS oziroma državo Slovenijo. Na teh tekmovanjih, torej na svetovnih prvenstvih, si med seboj pomagamo člani ekipe. Ko sem v tujini, mi večino časa stojijo ob strani člani moje družine.«

Nam lahko opišete, kako potekajo treningi?

»Med treningom se povsem posvetim športu. Priprave so seveda odvisne od zahtevnosti tekme. Pred svetovnimi prvenstvi se pripravljam intenzivneje, treniram vsak dan. Sicer so priprave nekoliko manj zahtevne, a še vseeno časovno zamudne. Obiskujem šolo, ki je zaradi športa ne smem zanemariti. Še nekaj je, svetovna prvenstva so navadi takrat, ko s poukom že zaključimo, državna pa med letom, kar zahteva precej organizacijskih sposobnosti. In seveda razumevanje družine in prijateljev. Pri tem, da lahko treniram in tekmujem, mi po-

magajo zlasti člani moje družine. V znatno pomoč so bili tudi v Krajevni skupnosti Šoštanj in v Prostovoljnem gasilskem društvu Šoštanj, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Že oprema je draga, pa še težko jo je dobiti. Na začetku svoje športne poti sem uporabljal opremo naše RD, kasneje pa sem začel uporabljati lastno. Na Poljskem mi po naročilu izdelajo točno takšno palico, kot si želim.«

Trenirate na posebnem poligonu ...

»Res je, doma smo zgradili poligon, to je posebno vadbišče, kjer vadim tri discipline od petih. Pred domačo RD se odpravim vedno, kadar vadim daljše razdalje, saj je tam trava primerno negovana in pokošena.«

S katerim športom bi primerjali kasting? Kako dolge mete dosegate tekmovalci?

»Disciplina obtežilnik daljava je nekoliko podobna metu kladiva, disciplina muha daljava pa morda metu kopja. Vse druge discipline so svet zase. Pri disciplini muha daljava sem na svetovnem

prvenstvu zmagal z razdaljo 58,5 m, 61 m pa znaša svetovni rekord. Mečemo s palicami, ki so posebej oblikovane za kastinga tekmovanja. So precej trše palice in niso takšne kot običajne muharice.«

Kaj menite, da mora imeti oseba, da postane uspešna v kastingu?

»V tem športu bo dober tisti, ki je miren, ki se ne razburi hitro. Na začetku, ko začneš s treningi, ti ne gre, a ne smeš obupati. Sam sem zelo hvaležen očetu, ki me je spodbujal tudi takrat, ko mi ni šlo dobro. Sicer pa je to zelo umirjen šport in v njem se človek lahko izjemno sprosti. A tekmovalni šport zahteva tudi številne treninge in odrekanja. Kdaj se je treba odpovedati druženju s prijatelji, pa tudi kakšni dobri stvari, ki bi jo sicer lahko naredil. Se pa potem po zmagi skupaj poveselimo in nadoknadimo druženje. V Sloveniji imamo kar dobre pogoje za kasting, a štiri države v Evropi imajo to športno panogo izjemno razvito: to so Poljska, Češka, Nemčija in Slovaška. Iz njih pravzaprav vse izhaja in z njihovim vplivom se je šport razvil tudi drugje. V ostalih manjših državah spremljamo in smo povzeli znanje od njih. Tudi največ medalj poberejo ekipe držav, ki sem jih omenil.«

Kaj bomo o Timu Vertačniku brali čez 5 ali 10 let?

»Naslednje leto bom prestopil v člansko kategorijo. Želim si, da bi nizal uspehe tako kot v mladinski kategoriji. Vem, da sem sposoben, in bom naredil vse, da se bo to zgodilo. Naslednja velika tekma bo že februarja na Poljskem. Gre za tekmo, ki poteka v dvorani, saj je takrat zunaj še zelo mrzlo. Med člani so večinoma starejši tekmovalci, recimo od 35 do 40 let starosti. Dva sva mlajša in upava, da jim bova lahko konkurirala. Uspeh je seveda odvisen od dneva. Če imaš dober dan, se boš dobro odrezal, in obratno. Met je odvisen tudi od vremena, zlasti vetra. Na svetovnem prvenstvu je pihalo in si moral imeti srečo, da je šlo. Takrat lahko zmaga le najmočnejši tekmovalci, ki ima tudi odlično tehniko. Če je veter enoten za vse, je v redu, sicer lahko močno vpliva na razvrstitve. Najbolj realen rezultat bi bil, ko bi bilo brezvetrje, a vedno ni tako. Pogojev namreč ne spremljajo in ne prekinejo tekme, merijo le hitrost vetra. Sodnik ima posebno napravo, s katero meri njegovo hitrost. Če je prevelika, dvigne rdečo zastavico. Če takrat vržeš dlje, kot je trenutni svetovni rekord, se ti rezultat ne šteje, temveč dobiš le ustrezne točke.«

Jure Ušeničnik

V znamenju velikih ščuk, smučev in ostrižev

Tekmovanje v ribolovu plenilk (ščuke, smuči, navadni ostriži), The World Predator Classic¹, je prestižni ribiški dogodek svetovnega formata, zato ga je vredno predstaviti tudi slovenski ribiški javnosti. Sestavljen je iz treh kategorij – ribolov iz čolna, ribolov iz kajaka in ribolov z obale – in sodi med dva najpomembnejša tovrstna ribiška dogodka v Evropi. Letošnje tekmovanje, ki je znova postreglo s številnimi presenečenji, je trajalo od 21. do 24. junija v bližini nizozemskega mesta Hellevoetsluis.

¹ Kljub nerodnejšemu prevodu bi se naziv tekmovanja v slovenskem jeziku lahko glasil Svetovne klasične plenilke.

V njegovi bližini se razteza približno 7.000 hektarov veliko akumulacijsko jezero Haringvliet. Tekmovanje je potekalo prav tam. Jezero je poleg španskega revirja Perchzilla znano kot najboljši kraj za ribolov navadnih ostrižev na svetu. Dolžina tamkajšnjih primerkov pogosto preseže magično mejo 50 cm in težo 2 kg. Jezero nudi tudi številne možnosti za ulov lepih ščuk in smučev.

Glede na sloves vode smo pričakovali mnoge ulove metrskih ščuk, ostrižev v kategoriji nad 50 cm in smučev v kategoriji nad 70 cm. A razmere so bile izjemno zahtevne in ribe so prijemale redkeje kot v preteklosti. Kljub vsemu so v okviru letošnjega tekmovanja ribiči ujeli osem ščuk, ki so merile več kot meter, tri ostriže večje od 50 cm (ter ogromno takšnih

Za ribolov sva poleg ribolovne opreme potrebovala tudi zanesljiv čoln.

Najboljših pet:

1. mesto: Dustin Schone in Johannes Dietel (Nemčija)
2. mesto: Christophe Huwarts in Philippe Neuville (Francija)
3. mesto: Janis Skrabans in Vitalijs Karpenkovs (Latvija)
4. mesto: Daniela Schafer in Pierre Johnen (Nemčija)
5. mesto: Marcel Asbroek in Nils Gabsa (Nemčija)

nad 45 cm) in enega smuča v dolžini 90 cm. To pravzaprav ni nič čudnega, saj so se za lovoriko potegovali najboljši evropski tekmovalci v ribolovu plenilk, med katerimi moramo omeniti Luca Co-

ppensa, Markkua Tiusanena, Marcela Asbroeka, Willema Stolka, Johannesa Dietela, Jeremyja Stevermana in druge. V hudi konkurenci smo se z najboljšimi pomerili tudi sami.

Med treningom sem uspel ujeti tega 48 cm dolgega lepota.

Letos je bilo za ribolov izjemno zahtevno. Smuči tolikšne dolžine niso bili posebno pogost ulov.

Štela je vsaka ulovljena riba. Kljub lepim ulovom je ekipa v sestavi Marcel Asbroek in Nils Gabsa končala na petem mestu.

Marcel Asbroek je z ulovi več kot upravičil naziv »človek velikih rib«. Najdaljše ščuke je lovil tudi v predtekmovalnem delu.

Prekrasen smuč poljske ekipe, ki sta jo sestavljala Tomasz Krysiak in Robert Policha.

dneh treninga smo uspeli ujeti 19 rib, od tega enega lepega ostriza v dolžini 48 cm. Če bi bila ribja aktivnost običajna, bi toliko rib ujeli v enem samem dnevu. Prav zares je vse kazalo, da bo srečanje zelo garaško.

Vročina prvega dne

Prvi tekmovalni dan sta zaznamovala močno sonce in šibak veter. Večina ekip je začela z ribolovom v plitvih in z vodnim rastlinjem obraslih predelih. Lovili so tako, da so hitrost čolna nastavili na približno 1,5 do 2,5 km/h, nato pa so vijačili z voblerji, silikonskimi vabami na trnkah z glavami jig in s kombiniranimi blestivkami (*angl.* Spinnerbaits). Tarčne ribe pri takšnem hitrem načinu vijačenja so ostrizi in smuči, upamo tudi na naključni prijem ščuke. Stavili smo tudi na navpično vodenje vabe v globinah od 10 do 14 metrov. Tam, kjer so bile podvodne police ali močnejši tok vode, se je metoda izkazala kot izjemno uspešna, zlasti pri ribolovu smučev. Naš končni rezultat prvega dne je bil en smuč, jegulja in nekaj

Ribolov s čolna

Po našem mnenju je najzanimivejši del tekmovanja prav ribolov iz čolna. To je tridnevni dogodek, kjer ekipo sestavljata dva ribiča. Tekma poteka vsak dan od 8.15 do 16.15. Glavne ribe, ki štejejo za točke, so ščuke, smuči in ostrizi. Za tekmovalni del šteje ena najdaljša ščuka, trije najdaljši smuči in trije najdaljši ostrizi. Končni zmagovalci so razvrščeni po vrstnem redu tako, da ima zmagovalec najmanj mogočih točk, sledijo preostali tekmovalci z več točkami. Ribolov na omenjenem dogodku poteka izključno na način ujemi in spusti.

Tekmovanje je znano po bogatih nagradah, tudi letos ni bilo nič drugače. V nagradnem skladu je bil med drugim ribiški čoln Tracker Pro Guide V-175 SC z motorjem Mercury PRO XS115 HP. Le kateri ribič bi se branil takšnega imenitnega dobitka?

Okoliščine so bile v izziv

Ribolovne okoliščine na tekmovanju The Predator Tour, ki se je dogajalo v začetku junija 2017, so bila zahtevna, a pravzaprav

otročje lahke v primerjavi s tistimi na tekmovanju The World Predator Classic. Najprej je bila težava zaradi izjemno šibkega rečnega toka v delti Rhine, svoje je dodala tudi pripeka številnih sončnih in vročih dni. Zgornje plasti vode so se segrele do 24 °C. Revir je že tako ali tako znan po kristalno bistri vodi in obilju manjših krapovcev, kar zelo oteži ribolov. Vse skupaj je dišalo po izjemno napornih treh tekmovalnih dneh, ki so bili pred nami.

S sonarjem smo najprej pregledovali oblikovanost dna. Na globinah od 8 do 16 metrov smo opazili veliko rib, ki pa niso bile dejavne. Veliko rib je bilo tudi v plitvejših predelih med podvodnim rastlinjem na globini približno 2,5 m. V vmesnih vodnih plasteh, največ med 2 in 8 metri, nismo opazili veliko rib. V omenjeni globini so se pojavljali le posamezni primerki, toda dlje od obale.

V vseh ekipah smo bili na treningu lahko že veseli, če smo na dan ujeli do pet ostrizev, enega smuča in eno ščuko. Kar nekaj posadk je ostalo brez plena. V šestih

zgrešenih prijemov. Prepričani smo bili, da naša strategija ni dobra. Uspešnejše ekipe so takoj po začetku tekmovanja oddrvele (in to dobesedno, najhitrejši čolni so vozili s hitrostjo do 90 km/h!) na najboljše mesta za ribolov ostrizev. Med ribolovom so pogosto ujeli tudi nekaj smučev, kar jim je povečalo možnosti za izboljšanje tekmovalnega položaja. Matematika je bila jasna: če vsak dan ujameš tri smuče in še kakšno drugo ribo za povrh, vodi to v odličen končni rezultat in možnost za osvojitve pokala.

Vsi tekmovalci smo prvi dan skupaj ulovili 99 plenilk, od tega 65 smučev, 19 ostrizev in 15 ščuk. Najuspešnejšo ekipo sta sestavljala Daniela Schafer in Pierre Johnen, ki sta ujela tri smuče, dolžine od 66 do 73 cm, ščuko, dolžine 75 cm, in 51 cm velikega ostriza. Mika Vornanen je prelisil ščuko, ki je merila okrogel meter, Willem Stolk pa se je razveselil 120 cm dolge velikanke. Vsi smo se spraševali, če bodo vodilni uspeli obdržati svoj položaj tudi v dneh, ki so sledili.

Letošnja zmagovalca tekmovanja WPC sta postala Dustin Schone in Johannes Diétel iz Nemčije.

Drugouvrščene, ekipo v sestavi Christophe Huwarts in Philippe Neuville, sem povprašal o taktiki, ki so se je lotili prvi dan. Zaupala sta mi, da sta najprej lovila v plitvini, kjer voda ni globlja od petih metrov. Ogromno sta se morala premikati, na enem mestu nista nikdar zaznala več kot eno ribo. Lovila sta na 10 in 16 cm dolge gumijaste vabe v barvah klenov. Za prijem sta jih morala voditi izjemno počasi, kar je bilo popolno nasprotje taktiki iz prejšnjega leta.

Drugi dan: v pričakovanju močnega vetra

Ko smo začeli z ribolovom, odločili smo se, da bomo preločili območja z bujnim vodnim rastlinjem, je pihala rahla sapica. Ker nismo imeli uspeha, smo se po dveh urah prestavili v plitvejšo predele na sredini jezera. Razveselili smo se ostržiža (43 cm) in dveh smučev (58 in 59 cm). Vse je premamil manjši vobler. Nenadoma se je veter zelo okreplil in okoli nas so se razdivjale nevi-

te. Zdelo se nam je, kot bi veter odpihnil tudi ribe, saj z njihovim lovom nismo bili uspešni. Z iskanjem pravilne taktike so se ubadali tudi ribiči v drugih ekipah. Izkazalo se je, da ne najuspešneje, saj je bil to najslabši dan tekmovanja. Skupaj smo ujeli 88 plenilk, od tega 53 smučev, 22 ostržižev in 13 ščuk. Vsi nekdanji prvaki tega prestižnega tekmovanja so tisti dan ostali brez ribe! Markku Tiusanen in Kimmo Manttari sta celo izgubila električni motor in z zamenjavo z rezervnim porabila ogromno dragocenega časa. Luc Coppens in Jeremy Staverman sta se lotila navpičnega vodenja vabe, kar se je izkazalo za napačno strategijo. Najboljši rezultat sta zabeležila Daniel Ressel in Gregor Babiarz iz ekipe Lowrance/Hybrida Lures. Ujela sta tri smuče, ki so merili 66, 67 in 70 cm, ter 88 cm dolgo ščuko. Odličen rezultat jima je omogočil, da sta prevzela vodstvo v skupnem seštevku. Tik pred zaključkom tekmovalnega dela drugega dne se je znova razdivjalo neurje, zato smo bili udeleženci veseli, ko smo po napornem dnevu začutili trdna in varna tla pod nogami.

Zanimiv je bil tudi ribolov iz kajakov.

Tretji dan: borba z orkanskim vetrom

Zadnji dan nas je čakalo veliko dela z upravljanjem čolna, za kar so poskrbeli močan veter in visoki valovi. S tekmovanjem smo začeli na drugi strani jezera, a že vožnja tja je bila zahtevna, zlasti za manjše čolne. Številni so se odločili, da bodo lovili v mirnih predelih. Drugim, ki so vztrajali na odprtem, je hitro zmanjkovalo energije v baterijah električnih motorjev.

V takšnih okoliščinah smo v plitvini znova lovili z voblerji in silikonskimi vabami, vendar smo bili lahko veseli, če smo ujeli ostržiža, dolžine 42 cm. Na območjih, kjer je močnejše pihalo, se nismo mogli obdržati na enem mestu.

Luc Coppens in Jeremy Staverman sta bila edina, ki sta tisti dan upravičila svoj sloves. Ujela sta pravcato zmagovalno kombinacijo, in sicer ostržiže v velikosti 40, 41 in 45 cm, smuče 45, 56 in 58 cm, in še metrsko ščuko! Vprašal sem ju, kaj sta naredila, da sta popravila slabo uvrstitev prejšnjega dne. Dejala sta, da sta se lotila ribolova v globinah od 3 do 6 metrov. Za vabe sta uporabila njune najljubše, in sicer silikonske vabe Westin Shad Teez v dolžini 9 in 12 cm. Še pred 13.uro sta imela v čolnu tri ostržiže in tri smuče. Odločila sta se, da se bosta lotila še ribolova ščuk. Na privetni strani sta v plitvini na 65 g težko kombinirano blestivko (*angl.* Spinnerbait) Westin Monster Vibe ujela lepo, 107 cm dolgo ščuko.

Metrske ščuke so ujeli tudi v drugih moštvih. Christian Wieneke iz ekipe Lowrance je z metodo navpičnega vodenja vabe uspel prisiščiti kar 90 cm velikega smuča. Trenutno vodilna, Daniel Ressel in Gregor Babiarz, sta tik pred čolnom izgubila nekaj smučev in se poslovila od končne zmage. Nova zmagovalca sta tako postala Nemca Dustin Schone in Johannes Diétel, ki sta zadnji dan tekmovanja pristala na osmem mestu. Trije ostržiži v velikostih 44, 44 in 50 cm ter 70 cm dolg smuč so bili vseeno dovolj, da sta v skupnem seštevku zmagala! Kot sta mi zaupala, sta se raje odločila za metodo več metov kot za vožnjo po jezeru in iskanje boljših ribolovnih mest. Zelo dobro sta lovila na gumijaste vabe 360 GT Storm, ki sta jih vodila tako, da sta z njimi »pretipala« vsak kotiček ob podvodnem rastlinju. Zmagati jima je uspelo v izjemno zahtevnih okoliščinah, in to z zgolj trinajstimi ujetimi ribami.

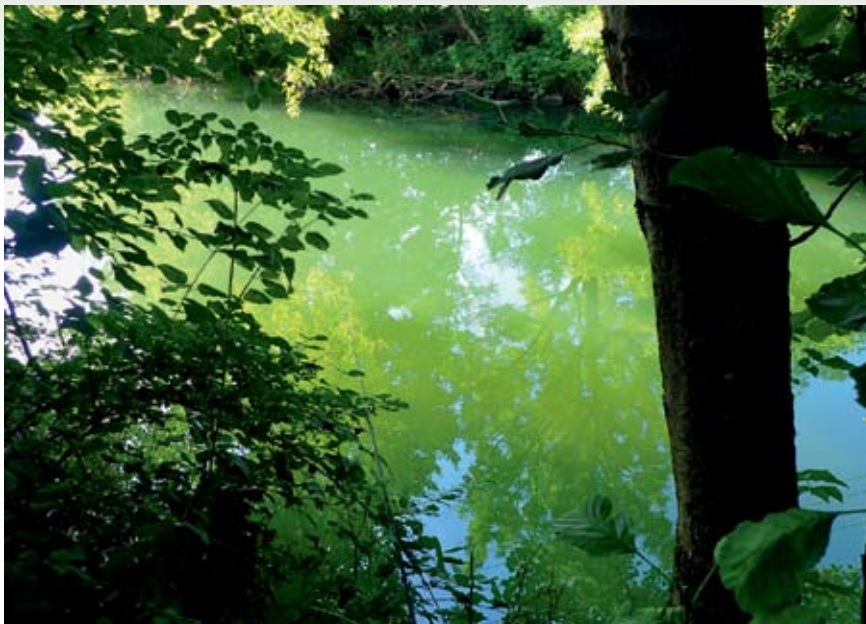
V kategoriji ribolova z obale je zmagal Fabian Graefe iz Nemčije. Najuspešnejši ribič pri ribolovu iz kajaka je bil Maročan Salah el Barbouchi. Tekmovanje WPC je bilo od nekdaj odlično medijsko podprto, za še pogumnejši razvoj dogodka pa se verjetno lahko zahvalimo novemu vodji Garyju Palmerju. Organizacijo bi opisali s čisto desetko, poleg tekmovalnega dela je bilo poskrbljeno tudi za zabavo in vsi udeleženci lahko zatrdimo, da smo bogatejši za kar nekaj neprecenljivih spominov. Že sedaj z nestrpnostjo pričakujemo naslednje tekmovanje.

Radek Filip
Prevedel: Peter Grafenhofer

Želje in vlaganja

Ciljni ribolov določene ribje vrste je vedno zanimiv in vznemirljiv, včasih pa je pod vplivom okoliščin potreben prav poseben pristop. V »svoji« reki sem doslej uspel ujeti že vse ribje vrste, nekatere bolj ali manj po naključju, medtem ko sem zgolj lovil ribe, na nekatere pa sem se odpravil povsem namensko.

Če se osredotočim zgolj na ciprinidne vrste, največji del odpade na podusti in klene, saj sta vrsti v tem okolju tudi najpogostejši. Precej manj sem ujel platnic, popolno ničlo pa sem vse do pred nedavnim beležil pri mrenah. Le-teh ni posebno veliko, a se najdejo, tudi večje. Pred leti mi je pri ribolovu ena podusti celo odtrgala tanek laks. Kljub vznemirljivi izkušnji se ribolovu nanje nisem posebej posvetil, naključnega ulova pa ni bilo. Nekako niso prišle na vrsto. Morda zato, ker sem jih manj lovil ali pa zaradi požrešnih klenov, ki po navadi prvi poberejo ponujeno vabo in mrene sploh ne pridejo na vrsto. Zapeti na trnku povzročajo preplah, ki vpliva na obnašanje drugih ribjih vrst. Le-te postanejo bolj pozorne, ali pa se za nekaj časa umaknejo s prizorišča. To se izrazito kaže v manjših vodotokih. Načeloma pa ujeti mreno ni posebna umetnost. V določenih okoliščinah prav rade in hitro poberejo ribičevo vabo.

Z ribolovom sem začel na globljem predelu reke, kjer sem poleg podusti in klenov občasno videval tudi mrene.

Želje

Verjetno bi tudi letos končal brez ujete mrene, če se nekega poletnega dne ne bi odpravil na sprehod ob reki. Zaradi nizke in bistrre vode sem si lahko ogledal predele, ki si jih ob normalnem in povišanem vodostaju ne morem, tista, že tako plitva mesta, pa so bila tedaj še bolj izpostavljena. Stopal sem pozorno in prikrito, pri čemer mi je bilo v pomoč tudi bujno obrežno rastlinje, za katerim sem se skrival pred pozornimi ribjimi pogledi. Ponekod sem, čeprav tam trenutno ni bilo rib, postal za nekaj časa in bil za potrpežljivost nagrajen s kakšnim mimo plavajočim zajetnim klenom, jato podusti, tu in tam pa z mrenami. Razveseljivo veliko malih ribic niti ne omenjam. Prava paša za oči.

Pod vtisom videnega sem se zatrdno odločil, da bom tokrat ujel ali vsaj poskusil ujeti svojo prvo mreno v tej reki. Za začetek sem si zamislil primeren načrt, s pomočjo katerega bi to najučinkoviteje izvedel. Glede na okoliščine mi je na misel prišlo predhodno krmljenje kot najprimernejši način. Ribe se na krmo navadijo do take mere, da pri ribolovu ponujeno vabo poberejo brez zadržkov. Jim je pa

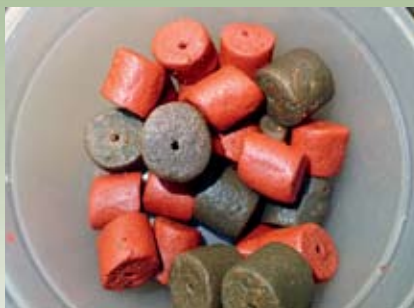

Krma za predhodno krmljenje je bila sestavljena iz različnih vrst briketov ter celih in drobljenih bojljev.

treba dati nekaj časa, da dotlej neznano hrano prepoznajo in sprejmejo. Poleti so večjim ribam smerokaz trume drobnih ribic, ki nenasitno napadajo prav vse, kar pade v vodo. Ribolov z mehкими vabami, kot je na primer kruh, je v tem času bolj ali manj nemogoč, saj ga male zverinice razcefrajo v nekaj sekundah. Za ribolov z njim bo zato več priložnosti v hladnejšem letnem času, ko bodo ribice manj aktivne. Sicer pa si z drobižem nisem belil glave. Drobne ribice sem vzel za svoje zaveznike.

Vlaganje

Predhodno krmljenje je odlična taktika, ki pa od ribiča terja precej dodatne volje, časa in nekaj finančnih sredstev. Največ slednjih odpade na krmo, upoštevati pa je treba še potne stroške, če je ribolovni revir dlje od doma. Sestavine za izdelavo krmne mešanice sem imel v glavnem na zalogi in je bil že čas, da jih porabim. Če stojijo predolgo, zgolj izgubljajo kakovost. Pri nabavi sestavin za izdelavo krmne mešanice (razni briketi, bojlji, zrnje različnih žitaric itn.) je potrebno nekaj iznajdljivosti. Ni potrebno, da kupujemo zgolj najdražje izdelke. Dobro je biti pozoren na občasne akcijske ponudbe, ko cene lahko tudi precej padejo; bogata ponudba je v trgovinah za rejne živali, kjer so nekateri krmni briketi dokaj poceni, je pa seveda treba kupiti 10- ali 25-kilogramsko pakiranje. Morda je slišati veliko, vendar je mogoče pri daljšem predhodnem krmljenju in rednih ribolovih tako količino hitro porabiti. Tovrstna vlaganja v ribolov se vedno

Za vabo sem uporabljal dvoje vrst lovni briketov, ki sem jih na lasek pritrdil z omejevalnikom gibanja. Za dodatno odišavljenje sem uporabil česen v pršilu, namenjen kulinariki.

povrnejo, saj bo zelena riba, če bomo vztrajni in ne bomo obupali že po prvem neuspehu, slej ko prej končala v mreži.

S predhodnim krmljenjem si lahko naredimo odlično izhodišče za hladne zimske dni, ko bo riba manj aktivna. Če bomo krmili dlje, bomo lahko imeli lep ribolov tudi zgolj v eni uri ali dveh. Sam sem nekaj podobnega poskusil pred leti in bil z rezultati izjemno zadovoljen. Nekaj mesecev sem v rednih presledkih krmil izbrano mesto na reki, občasno pa poskusil z ribolovom. Vedno sem ujel kakšno ribo, v najgloblji zimi pa je v moji podmetalki končalo presenetljivo veliko krapov, ki so bili poleg mren moj glavni cilj. Porabil sem precej krme – kilogram namreč pomeni bolj malo – še posebno na začetku krmljenja in seveda v toplejšem letnem času. Pozimi se količina lahko precej zmanjša. Začel sem s kakimi tremi kilogrami krmne mešanice na eno krmljenje v pozni pomladi, poletju in prvemu delu jeseni ter končal nekje pri enem v pozni jeseni in pozimi. Količina uporabljene krme za eno krmljenje je odvisna še od velikosti vode in približnega števila rib v njej.

Krmna mešanica, ki sem jo pripravil za tokratni namenski ribolov mrene, je vsebovala nekaj vrst briketov in bojljev. Del le-teh sem s pomočjo posebnega drobilnika (mlinčka) zdrobil v delce različnih velikosti. Taka sestava je v vodi obstojnejša; drobiž se nahrani, še vedno pa dovolj ostane velikim ribam. V prvih minutah po padcu krme v vodo je ribjemu drobižu najbolj izpostavljen drobljenec iz bojljev, vse drugo pa je vsaj na začetku za njihove gobčke pretrdo. Briketi in bojlji tako v miru počakajo na večje ribe, na katere računamo. Še najdlje zdržijo nekateri bojlji, ki imajo bolj »zaprto« zgradbo in vodo vpijajo bistveno počasneje ter posledično ostanejo dlje trdi.

Kakorkoli že, zadevo sem tudi tokrat vzel precej resno. Nikamor se mi ni mudilo, mešanice za krmljenje pa sem tudi imel dovolj za dogotrajnejše krmljenje in še več. Ribolov sam je bil še precej oddaljena možnost; najprej

Na plitvešem delu reke. Palica na dveh nosilcih in z vklopljeno funkcijo prostega teka na kolescu je čakala na prijem, medtem ko sem bil jaz kakšen meter stran v senci.

sem načrtoval krmljenje v času desetih, največ štirinajstih dni. Vsak drugi dan sem zjutraj ali dopoldan na nekaj mest v reki zmetal skupno od 2 do 3 kg mešanice. Ob tem času sem nameraval loviti in dobro je, da se ribe navadijo na hrano na dnu. Če nam to uspe, je zmaga pravzaprav že na pragu, sam ribolov pa le še formalnost. Vse to je res, a ribo je vseeno treba ujeti; in to ne katerokoli, temveč primerek točno določene vrste. V mojem primeru mrene in le-te zrastejo precej velike. Morda tudi v moji mali rečici plava kakšna osemkilogramska mrena? To je sicer manj verjetno, a ne povsem nemogoče. Dokazano pa tako veliki primerki plavajo v Ljubljani, najbrž tudi v Dravi, Savi in rekah podobne velikosti, samo ujeti jih je treba. To pa je že druga zgodba.

Glede velikosti rib tokrat nisem imel posebnih pričakovanj. Če povem po pravici, bi me že polkilogramska mrena zelo razveselila, da o kakšni večji niti ne govorim. Doslej so se vse uspešno izmikale, sam pa tudi nisem vložil posebnega truda, da bi to spremenil in katero ujel. A vse pride enkrat na vrsto. Preprosto

si je treba vzeti nekaj časa in imeti nekaj volje, to je vse. Več poskusov zapored v istem revirju avtomatično pomeni več možnosti za ulov ciljne ribe. Kadar lovimo malo tu in malo tam, pa potrebujemo precej več sreče za ulov kapitalnega primerka. Predhodno krmljenje je pri ribolovu vedno dodana vrednost, tudi če krmimo le dan pred ribolovom. Vse je namreč bolje kot nič.

Pri pripravi ribolovnega mesta z dogotrajnim predhodnim krmljenjem je včasih bolje izbrati predele, na katerih ribiči manj ali sploh ne lovijo. Ko ribe zaznajo redno zalogo hrane, bodo na takem mestu vedno pozorne in jih bomo lahko nekaj ujeli. Prav tako niso navajene, da jih tam kdo lovi in kako drugače vznemirja s svojo prisotnostjo. Taka mesta čuvajte zase in poskrbite, da jih boste zapustili čim bolj taka, kot ste jih našli; torej nedotaknjena. Ne sekajmo in lomimo vej, čim manj teptajmo nizko rastle, posebno pa ne puščajmo za seboj lesenih rogovilic, kar je povsem nesporen dokaz drugim ribičem, da je tam nekdo lovil. Glede na njihovo lego je mogoče tudi oceniti, v katero smer ste lovili.

Navezo sem obtežil z gramsko svinčeno šibrico. Približno pol metra višje sem postavil še eno manjšo, ki je dodatno pripomogla k potapljanju laksa.

Ujel sem precej manjših klenov, teže tam okoli kilograma. Navadno prehitijo vse druge ribe in prvi poberejo ponujeno vabo. Tudi tokrat ni bilo nič drugače.

Med ujetimi kleni je bil tudi dvokilogramski bučman, ki se ni mogel upreti briketu, na katere se je v dveh tednih dobro navadil.

Vložek se mi je v polni meri povrnil s tole lepoticco. Ocenil sem jo na kakšen kilogram in pol.

Če vam je izdelana rogovilica posebno prirasla k srcu, jo po končanem ribolovu ali vzemite s seboj ali pa jo skrijte v kak grm za naslednjič. Še bolje pa je kupiti kovinske rogovilice, ki jih nesemo s seboj in jih ni treba rezati iz vej.

Ribolov

Nekega dne pa sem imel dovolj gledanja ribjih repov in napočil je čas pobiranja sadov minulega dela. Za vabo sem namenil dvojce vrst t.i. lovnih briketov *Robin red* in *halibut*, premera 14 in 15 mm, ki imajo po sredini luknjico, da jih lažje postavimo na lasek. S posebnim omejevalnikom gibanja (štoperjem) za lov z briketi pa preprečimo, da bi zdrsnil z njega. Navadni omejevalniki za boljše se ne izkažejo najbolje, še zlasti, kadar je lasek iz laksa. Kadar uporabimo mehko pletenico, je zadeva nekoliko drugačna, še vedno pa raje uporabljam namenske, saj se mi še ni zgodilo, da bi izpadli iz zanke. Pri tem ni vredno varčevati, saj so poceni in nadvse praktični in nam prihranijo marsikatero neprijetnost.

Z ribolovom sem začel na predelu, ki je dokaj globok in kjer sem med kle-

ni in podustmi redno videval še nekaj mren. Na lasek sem postavil briket *Robin red* in dodal topljivo PVA-mrežico, napolnjeno s krmo. Upal sem, da kleni ne bodo preveč napadalni in bo vabo prej pobrala kakšna mrena. Žal se to ni uresničilo. Kleni so le kleni. Zelo hitro sem namreč ujel lepega, dobra dva kilograma težkega bučmana, ki je imel med utrujanjem spremstvo še dveh manjših. Po fotografiranju sem ga kakih 30 m gorvodno spustil nazaj v vodo. Bolj za šalo kot zares sem vabo znova ponudil na istem mestu. Po navadi je to bolj jalovo delo, a, kot sem že zapisal, želel sem si kakšno mreno in zato sem upal, da zapeti klen ni povzročil prevelikega preplaha med njimi. Sledil je nov prijem. Znova klen, le nekaj manjši od prvega. V tretje pa se ni izšlo. RIBE SE NISO ZMENILE ZA VABO IN NADALJNA URA RIBOLOVA JE MINILA BREZ PRIJEMA. Pobral sem opremo in se odpravil kakšnih sto metrov gorvodno. Tam je reka plitvejša, rib pa po navadi kar veliko. Tod se je pokazala nova težava: predebel laks. Tak vtis sem dobil, ko sem opazoval ribe, ki so v nizki in bistri vodi najprej mirno plavale okoli vabe

na trnku, ko pa so se bolj približale, so odločno zavile stran. V želji, da se ne bi zgodilo kaj nepredvidenega (da mi velika mrena ne bi znova odtrgala laksa), sem uporabil prozoren laks, premera 0,30 mm, z 0,28 mm debelo fluorokarbonsko predvrstico. Očitno so laks ribe dobro videle, saj po dveh urah ponujene vabe ni prišla nobena od številnih rib, ki so se sicer hranile, zato sem ribolovno mesto nakrmil in se vrnil nazaj na prejšnje. Ker pa se tudi tam moj laks po kakšni uri čakanja ni napel, sem odnehal. Malo sem še dokrmil in odšel domov.

Naslednji dan sem z laksom, premera le 0,23 mm, in s fluorokarbonsko predvrstico enakega premera in dolžine kakih 70 cm tvegala nekaj več. Šibak rečni tok mi je omogočal, da sem sistem obtežil zgolj z gramsko svinčeno šibrico, še eno manjšo šibrico pa sem namestil na laks kakih 50 cm od nje. Z njo sem na dno potopil še dodaten kos laksa, da je bil ribam manj na obeh. Naveza je zato v vodo padla bolj naravni in ni plašila rib.

Zakrit z gostim rastjem sem opazoval ribe, ki so brezbrizno plavale v vodi pod menoj. Žal se je znova zgodil najmanj

želen scenarij: vabo je prvi opazil manjši klen. Malce razočaran sem se prestavil na mesto, kjer sem dan prej ujel klene. Tudi tokrat ni bilo nič drugače, saj so se drug za drugim kar trije znašli v podmetalki. Pestro, a nisem bil zadovoljen. Bili so majhni, predvsem pa brez štirih brkov ... Po dobri uri sem se vrnil na prejšnje mesto. Tokrat sem briket na trnku dodatno oplemenitil s česnovim pršilom. Mešanica sončničnega olja in česnovega izvlečka imenitno diši, priporočam pa pazljivost, da si po nesreči ne popršimo še obleke ...

Prvi poskus lova mi je znova prinesel klenu, tokrat precej debelejšega. Če bi jih lovil z namenom, jih verjetno ne bi ujel toliko. Na trnek sem postavil nov briket in tudi njega popršil s česnom. Nekaj časa je bil mir, laks je negibno visel z vrha palice, ležeče na dveh nosilcih. Vklopil sem prosti tek na

Mrena ima okoli ust štiri »brke«, s katerimi tipa po dnu.

kolescu Shimano BTR 4000 oceanic ter stopil kakšen meter in pol nazaj v senčno zavetje goščave. Dan je bil že precej vroč. Po kakih desetih minutah se je laks narahlo stresel in obmiroval. Ribe so bile nedvomno v bližini in najbrž se je katera zadela ob laks. Morda pa se je z vabo igral le drobiž? Krmil nisem nič, ribam sem ponudil zgolj vabo na trnku. Včasih taka taktika prinese več uspeha, saj zgolj en sam briket in ne deset ali več pri ribah vzpodbuja tekmovalnost. Izpustil sem tudi PVA-mrežico. Nisem je niti potreboval, saj se je riba v dneh predhodnega krmljenja tako navadila na vabo, da jo je takoj prepoznala in niti ni potrebovala dodatne spodbude.

Kakšno sekundo se nisem niti zavedal, od kod prihaja tisti »zzzzzz« in kaj pomeni. Vrh palice je bil upognjen, tuljava na kolescu se je vrtela. Z obratom ročice sem zaprl prosti tek in utrujanje zapete ribe se je začelo. Ribna na drugi strani je kazala odločnost in upor. Ko sem jo pripeljal bližje, sem z veseljem ugotovil, da je tako zelena mrena. Končno! In niti ni bila majhna. Zaradi okoliščin je nisem stehal, temveč le fotografiral. Zagotovo pa je imela poldrugi kilogram. Mrene so občutljive ribe, zaradi borbenosti pa se pri utrujanju precej izčrpajo. Če ujete mrene ne nameravamo upleniti, jo pustimo še nekaj časa v vodi v podmetalki, da si odpočije in povrne moči. Ker tega nisem mogel storiti, sem jo samo hitro fotografiral in izpustil nazaj v vodo. Potrebovala je nekaj trenutkov, da si je povrnila moči in odplavala.

Tako. Vlaganje se mi je tokrat obrestovalo. V življenju žal ni vedno tako, zato pa je v ribolovu to bolj ali manj pravilo. Ribič, ki bo svoje želje podkrepil z določenim vlaganjem (oziroma žrtvovanjem), bo vedno nagrajen z ribo ali dvema.

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

30. ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE ZA NAJBOLJŠO UMETNO MUHO IN 19. DRŽAVNO PRVENSTVO V VEZANJU UMETNIH MUH

Podelili priznanja najboljšim vezalcem

Slovesna podelitev priznanj in nagrad najboljšim udeležencem jubilejnega, 30. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2017 in 19. Državnega prvenstva v vezanju umetnih muh je potekala 10. junija v prostorih RD Radovljica v Lancovem pri Radovljici. Številni nagrajeni vezalci iz Slovenije in tujine (podelitve so se poleg domačih, udeležili še vezalci iz Slovaške, Avstrije in Italije) ter njihovi spremljevalci so si še pred uradnim začetkom podelitve z zanimanjem ogledovali na panojih razstavljene izdelke letošnjega prvenstva in, kot se za jubilejno prireditve spodobijo, tudi nagrajene izdelke vseh dosedanjih prvenstev, ki so bili obiskovalcem na ogled v zasteklenih vitrinah.

Uradni del prireditve se je po tradiciji začel s kratkim uvodnim nagovorom predsednika MVK, Luke Hojnika, zbrane pa je pozdravil in nagovoril tudi predsednik RZS, dr. Miroslav Žaberl. V imenu RD Radovljica, gostiteljice jubilejne prireditve, je vezalcem in drugim gostom zaželel dobrodošlico tudi njen predsednik Andrej Biček in v nadaljevanju predstavil

Z letošnjim letom sta se od delovanja v MVK poslovila Denis Obad in Boštjan Podbevšek, ki sta s svojim znanjem, izkušnjami ter delom v komisiji pomembno prispevala k razvoju prvenstva. Ob tej priložnosti se jima iskreno zahvaljujemo, hkrati pa komisiji v novi sestavi želimo obilo uspehov pri delu v naslednjem mandatu.

Novo MVK sestavljajo:

Luka Hojnik (predsednik),
Saša Erlih,
Matej Delak,
Luka Lukman,
Vladimir Mikec - Miki.

Med vezalci umetnih muh so predstavnice ženskega spola prej ko ne redke, čeprav se iz širšega evropskega prostora spominjamo nekaj zvenečih imen (Torill Kolbu, Antje Otte in Holte ...). Tokrat se je med redka slovenska imena v vzorcem Bukefal zapisala simpatična Aleksandra Urbas.

Najuspešnejši vezalci, ki so se udeležili podelitve nagrad Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho (z leve): Avstrijec Karl Flick, Slovak Peter Gašpar ter naši vezalci Simon Urbas, Aleksandra Urbas, Matjaž Moder in Martin Šircelj. Spredaj je Gregor Novak.

Državni prvaki v vezanju umetnih muh (z leve): Matjaž Moder, Martin Šircelj in državni prvak v dveh kategorijah, Simon Urbas

Udeleženci slovesne podelitve so si z zanimanjem ogledali v vitrinah razstavljene najboljše umetne muhe vseh tridesetih prvenstev.

delo RD ter odlične muharske vode, s katerimi upravljajo.

Nato je sledil kratek opis samega tekmovanja in ocenjevanja prispelih umetnih muh, ki sta ga predstavila Luka Hojnik in v angleškem prevodu član MVK, mag. Saša Erlih. Nagrade v obliki dnevnih ribolovnih dovolilnic za najlepše slovenske muharske revirje in lična, ročno izpisana priznanja so iz rok Luke Hojnika, dr. Miroslava Žaberla ter članov MVK, Saša Erliha in Boštjana Podbevška, prejeli nagrajenci posameznih kategorij odprtega in domačega prvenstva. Vsi nagrajenci so tudi tokrat prejeli fotografijo svoje nagrajene umetne muhe v velikost formata A4. Podelitev je popestrila projekcija nagrajenih muh na velikem platnu. Absolutni zmagovalec prvenstva, Argentinec Mauricio Sebastian Tannoni, se podelitve ni udeležil, zato

smo mu glavno nagrado – vezalski delovni kotiček, izdelek mizarskega mojstra Klementa Paljka – v daljno Argentino poslali po pošti.

Tu naj zapišemo, da se je prireditve udeležil tudi dr. Jože Ocvirk, eden od štirih vrstnikov – soavtorjev knjige Muharjenje in v devetdesetih letih tudi član ocenjevalne žirije Odprtega prvenstva.

Po zaključenem uradnem delu podelitve so se nagrajenci udeležili okusnega skupnega kosila na terasi idilične Gostilne Mlin v bližnji Kamni Gorici, popoldne pa se je sproščena in zadovoljna družina nagrajenih vezalcev podala še na muharjenje na Savo ali Lipnico, kjer je večina vztrajala do teme in slišati je bilo o kar nekaj prijemih lepih lipanov in postrvi.

MVK se zahvaljuje vsem domačim in tujim vezalcem, ki so poslali svoje umetne muhe na oce-

njevanje, RD in Zavodu za ribištvo Slovenije za dnevne dovolilnice, ki so jih prispevali v nagradni sklad, RZS za vso podporo pri izvedbi natečaja, osebju Gostilne Mlin za gostoljubnost in pogostitev ter ne nazadnje gostiteljici prireditve, RD Radovljica, ki je v svojih prostorih gostila slovesno podelitev in vsem nagrajencem po zaključku tudi omogočila muharjenje na čudovitih vodah, s katerimi upravlja.

Čestitke vsem nagrajencem v imenu članov MVK, vse vezalce pa vljudno vabimo, naj svoje vezalske veščine in spretnosti preverijo na 31. Odprtem in jubilejnem 20. Državnem prvenstvu za najboljšo umetno muho 2018. **Rok za oddajo izdelkov je 31. januar 2018.**

*Besedilo in fotografije:
Denis Obad in
Luka Hojnik*

KASTING

Zmago v peteroboju je osvojil Čeh Luxa, Vertačnik na 5. mestu

Svetovna kastingška organizacija je RD Paka Šoštanj kot izkušenemu organizatorju tekmovanj zaupala v organizacijo in izvedbo peto tekmo za Svetovni pokal v kastingu za člane in članice za leto 2017. Tekmovanje je potekalo na travnatem kastingškem poligonu ob domu ribičev v Šoštanju od 4. do 6. avgusta.

Nekaj reprezentance je v Šoštanj prispelo že nekaj dni pred tekmovanjem, da so člani lahko trenirali, v prostem času pa uživali v muharjenju v naših bližnjih rekah. Preostale reprezentance s spremljevalci so prispele v petek in smo jih namestili v zdraviliški kompleks Terme Topolšica. Tekmovanja so se udeležili tekmovalci iz osmih držav (Avstrije, Češke, Slovaške, Poljske, Švice, Nemčije, Švedske in Slovenije). Med njimi je bilo kar devet svetovnih prvakov, tako članskih kot mladinskih.

Tekmovanje je v soboto na kastingškem poligonu v Šoštanju ob domu ribičev odprl župan Občine Šoštanj Darko Menih. Tekmovalcem je zaželel kar najbolj natančne ter najdaljše

Najboljše tri ekipe (z leve): Češka (Patrik Lexa, Jan Luxa), Slovaška (Karol Michalik, Jan Meszaros) in druga ekipa Slovenije (Dušan Stevanovič, Tim Vertačnik)

mete, spremljevalcem pa dobro počutje v Občini Šoštanj.

Tekmovanje je potekalo v izredni vročini z rahlim vetrom, tako da so bile razmere

za vse tekmovalce enake. Tako je v moški konkurenci med posamezniki v peteroboju prvo mesto osvojil Jan Luxa, Češka (skupno osvojil 532,88 točke), drugo je zase-

del Karol Michalik, Slovaška (528,63 točke), tretje pa Jan Mesaroš, Slovaška (523,99 točke).

Odlično peto mesto v peteroboju je osvojil domači

Kastingški poligon ob ribiškem domu RD Paka Šoštanj

tekmovalec iz RD Paka Šoštanj in letošnji svetovni mladinski prvak v kastingu, Tim Vertačnik (516,63 točke). Odlično se je izkazal v vseh petih disciplinah: osvojil je drugo mesto v disciplini *obtežilnik daljava*, tretje v disciplini *muha cilj*, 17. v disciplini *muha daljava*, četrto v disciplini *obtežilnik natančnost* in črtrto v disciplini *obtežilnik cilj*. Za odlične rezultate v članski konkurenci med mnogimi

Sotenšek je v disciplini D5 *obtežilnik daljava* dosegel daljavo 69,24 m in osvojil 20. mesto, Tadej Sotenšek je v disciplini D5 *obtežilnik daljava* dosegel daljavo 72,01 m in osvojil 17. mesto, Tjaša Flajs pa je v disciplini D1 *muha cilj* dosegla (60 točk) in osvojila peto mesto.

Tekmovanja se je udeležil tudi generalni sekretar svetovne kastinške organizacije dr. Josef Doležal, ki se je organizatorjem zahvalil

LOV RIB S PLOVCEM

64. SVETOVNO ČLANSKO PRVENSTVO V LOVU RIB S PLOVCEM

Naši tokrat niso blesteli

Slovenski članski reprezentanci v lovu rib s plovcem (LRP) tokrat ni uspelo ponoviti lanskega uspešnega nastopa (Plovdiv/Bolgarija). Naj spomnimo: Slovenija je v ekipnem delu osvojila sedmop mesto, v posamezni razvrstitvi najuspešnejših tekmovalcev pa je Mitja Kmetec dosegel četrto mesto na svetu, prvi naslov svetovnega prvaka pa je Sloveniji priboril izjemni tekmovalec Jernej Ambrožič - Ambro.

Najboljši trije tekmovalci v peteroboju (z leve): Karol Michalik, Slovaška, Jan Luxa, Češka in Jan Mesaroš, Slovaška

svetovnimi prvaki je prejel veliko čestitk.

Prav tako pa se je na tekmovalcu izkazal vedno odlični Dušan Stevanovič v disciplini D4 *obtežilnik cilj*, kjer je dosegel 100 točk in tako osvojil prvo mesto.

V ženski konkurenci je prvo mesto osvojila Tereza Havelkova Češka (471,89 točke), drugo Michaela Némethova, Slovaška (455,74 točke) in tretje Sara Tjallden, Švedska (379,99 točke).

V ekipnem tekmovalcu za pokal Alpe-Donava je bila najboljša ekipa Slovaške v postavi Karol Michalik – Jan Meszaros (skupno osvojila 1052,62 točke). Drugo mesto je zasedla ekipa Češke v postavi Patrik Lexa – Jan Luxa (1040,77 točke) in tretje druga ekipa Slovenije v postavi Dušan Stevanovič – Tim Vertačnik (1024,79 točke).

Na tekmovalcu so naši tekmovalci dosegli posamezno najboljšo uvrstitev v naslednjih disciplinah: Tomo

za odlično organizacijo in izvedbo tekmovalcu, posebej pa je poudaril, da se vsi tekmovalci in spremljevalci zelo radi vračajo v Šoštanj zaradi gostoljubja ter odlične organizacije tekmovalcu na najlepšem kastinškem poligonu na svetu, katerega nam zavidajo vsi svetovni tekmovalci in tekmovalke. Ob tej priložnosti je RD Paka Šoštanj prejela plaketo – najvišje priznanje svetovne kastinške organizacije, katere želja je, da bi takšna tekmovalcu potekala tudi v prihodnje.

Ob koncu tekmovalcu se je predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak zahvalil vsem sodnikom, ki so marljivo pripravili vse potrebno za samo izvedbo tekmovalcu ter ga kljub visoki vročini odlično izpeljali. Vsem udeležencem je zaželel srečno pot domov ter jih ponovno povabil v Šoštanj prihodnje leto.

Boštjan Bizjak

Tokrat so naši fantje navkljub slabši predstavi premagali trinajst držav med osemindesetimi državami udeleženk in zasedli 25. mesto.

Slovenska reprezentanca se je v septembru odpravila na dolgo, petnajsturno potovanje v Belgijo in se po besedah Matjaža Mesariča, vodje reprezentance, nastanila na lepem podeželju v hiši prijetnih domačinov, dokaj blizu tekmovalne trase, kjer je potekalo SP. Finalna dneva tekmovalcu sta bila 9. in 10. septembra na kanalu Brussels–Charleroi v kraju Ronquieres. Tekmovalcu je potekalo na rečnemu transportu namenjenem vodnem kanalu, širine približno 45 m in globine 2,5 m, po katerem vozijo ladje, dolge do 50 m.

O poteku tekmovalcu smo se pogovarjali z Matjažem Mesaričem, vodjo reprezentance. »Že naslednji dan po prihodu v Belgijo smo pričeli s treningi, saj nam je spremljevalna ekipa priskrbela vse tisto, kar je potrebno za uspešen ribolov. Treningi so potekali brezhibno, s polno

mero optimizma, dobre volje in pravega tekmovalnega razpoloženja. Poizkušali smo različne tehnike, različne vabe, različno ribjo krmo za uspešno privabljanje rib, a žal nikakor nismo našli pravega načina za ulov večje ribe. Slednje se je odrazilo tudi na finalnih dneh tekmovalcu. Posledično rezultati niso bili zadovoljivi in morali smo si priznati, da je bil za nas belgijski kanal neobvladljiv. Tehnika ribolova nam nikakor ni ustrezala, saj je bil lov rib na tej vodi za nas nerešljiva uganka. Podobno nemoč so občutile tudi ostale ekipe držav udeleženk na letošnjem SP, saj so močno izstopale le tri reprezentance: Belgija, Anglija in Francija, ki so bile izjemno pripravljene na lov rib v tem vodnem kanalu ter suvereno in zaslužno osvojile prva tri mesta.« je povedal Matjaž in dodal: »Letošnji neuspeh ne sme biti preveliko razočaranje, saj upam, da bomo že v naslednjem letu lahko popravili našo uvrstitev in dosegli odlične rezultate.«

Čeprav z zamudo, a zato iskreno in iz srca plovčkarji čestitamo našemu mladinskemu svetovnemu prvaku Timu Vrtačniku za izjemen dosežek v kastingu na Slovaškem in mu ob tem zaželimo še veliko športnih dosežkov v prihodnosti. Iskreno čestitamo tudi njegovemu trenerju Dušanu Stevanoviču, RD Paka Šoštanj ter vsem, ki ga podpirajo.

Slovensko ekipo so sestavljali (zadaj z leve): Jernej Ambrožič - Ambro, Robi Makuc, Sašo Nedeljko, ekonom Božo Irgo-lič, trener Igor Trošt in Mitja Kmetec. Spredaj z leve: vodja reprezentance Matjaž Mesarič, Primož Adanič in pomočnik trenerja Aleks Mesarič.

Jernej Ambrožič - Ambro, tudi letos naš najuspešnejši tekmovalcec.

tat na slovenski reki. Med bivanjem v Belgiji je bila naša ekipa složna in vedno pozitivno naravnana. Domala enaka ekipa je nastopila tudi v preteklem letu in zato lahko z gotovostjo trdim, da bi si takšnih delovnih ekip želel vsak vodja reprezentance.«

Tekmovalci so lovili pretežno rdečooke, tu in tam je komu uspelo ujeti tudi kakšnega večjega ploščiča. Za ulov teh vrst rib na vodnih kanalih je zelo pomembna sestavina ribje hrane za privabljanje, pa tudi izbira vabe, česar našim tekmovalcem tokrat žal ni uspelo »naštudirati«. Ribja vaba je zelo širok pojem, ki vključuje različne sestavine: raznovrstne črve, ličinke

(bube) številnih vrst muh in komarjev ... Ravno slednje (verdevas) so za uspešen tekmovalni ribolov obvezna vaba. Da pa vabe lahko ponudimo ribi, jih moramo najprej privabiti in jih čim dlje obdržati v svojem lovnem prostoru z ribjo krmo, ki jo za določene vrste rib in vode (tekoče ali stoječe) izdelujejo priznani svetovni izdelovalci, kot so Belgijci, Francozi, Italijani ... Slednjim se s svojimi izdelki približujejo Madžari in še nekateri. Ribje krme v osnovi vsebujejo zrna žit, ki jim dodajajo razne dišeče afriške rastline, pa tudi živalske (predvsem golobje) iztrebke, v katerih ribe požrešno iščejo svoj priboljšek.

Znano je, da v skandinavskih veslaških, namakalnih ali transportu namenjenih kanalih večinoma zmagujejo ekipe omenjenih držav izdelovalk ribje krme, saj njihove »firme« z novimi izdelki oskrbujejo njihove klubske in reprezentančne ekipe, ki jih v svetu zastopajo oz. uspešno propagirajo. Te ekipe so bile in bodo na njihovih tekmovališčih v prednosti, saj jim bo vedno na voljo zadnji razvojni dosežek.

Vendar ni nujno, da je pri osvojitvi vrhunskega rezultata vedno tako, saj je pred tremi desetletji in pol naš tedanji izvrstni tekmovalcec Egi Vervega iz RD Brežice v Angliji dosegel za takratne razmere neverjetno in nepozabno drugo mesto v sektorju. Prav tako sta leta 2001 na klubskem SP na akumulacijskem kanalu pri belgijskem mestu Willebroek izjemna tekmovalca Branko Zorko (prvi dan finalnega dela tekmovanja) ter Petar Dimitrovski (drugi dan) osvojila v sektorju drugo mesto, ekipa RD Brežice,

ki sem jo takrat vodil kot trener, pa je zasedla osmo mesto ter le za nekaj točk izgubila mesto na odru najuspešnejših ekip. Zmagali so Francozi s prikrito tehniko tako, da so trnek pomočili v lepilo ter nanj nalepili najbolj drobne (tanke) komarjeve ličinke. V krmo za privabljanje rib so dodali večjo količino zemlje, zaradi česar kepice hrane s komarjevimi ličinkami (fuj) niso razpadle na svoji poti po strmi brežini, ampak so se »odprle« šele na dnu in ostale na mestu, kjer so ga dosegle dno. To tehniko je v eni od številkih Ribiča predstavljal mag. Andrej Janc, dolgoletni sodelavec glasila Ribič.

Vse nas, ki spremljamo ali pa smo neposredno vključeni v tekmovalni ribolov, lahko ohrabruje dejstvo, da znamo tudi mi poseči v boj za najvišje svetovne lovorike, kar sta s svojimi lanskimi uspehi na SP LRP dokazala naša prekaljena tekmovalca Ambro in Mitja.

Na letošnjem končanem dvodnevem finalnem delu SP LRP so v ekipnem delu osvojili naslov svetovnih prvakov domačini Belgijci (18 negativnih točk – NT), drugo mesto je osvojila Anglija (21 NT), tretje Francija (24.5 NT), četrto Švica (49 NT), peto Poljska (51 NT) ..., 25 Slovenija (116.5 NT) itn.

V posamezni konkurenci je tokrat osvojil naslov svetovnega prvaka Luc Thijs Belgija (2 NT), drugo mesto je osvojil Stephane Linder, Francija (2 NT), tretje Geoffrey Dugesne, Belgija (2 NT), četrto Aron Ferretti, Švica (2 NT); omenjene, izjeme tekmovalce je na lestvici uspešnosti zaporedno določila njihova teža ujetih rib(!), peto Raison Will- Anglija (3 NT) itn.

V posamezni konkurenci je tokrat osvojil naslov svetovnega prvaka Luc Thijs Belgija (2 NT), drugo mesto je osvojil Stephane Linder, Francija (2 NT), tretje Geoffrey Dugesne, Belgija (2 NT), četrto Aron Ferretti, Švica (2 NT) – prve štiri tekmovalce je glede na enako število NT na lestvici razporedila teža ujetih rib – peto mesto Will Raison, Anglija (3 NT) itn.

Naši reprezentantje so dosegli naslednje uvrstitve: Jernej Ambrožič - Ambro 60. mesto (16.5 NT), Primož Adanič 109. mesto (23 NT), Sašo Nedeljko 115. mesto (24 NT), Mitja Kmetec 120. mesto (24 NT, a z manjšo težo rib) in Robi Makuc 141. mesto (29 NT).

Slovenski reprezentantje so nas že večkrat znali izjemno razveseliti s svojimi dosežki, zato naj tokrat velja, da za dežjem vedno posije sonce. Glave pokonci – jutri je nov dan!

*Besedilo in fotografiji:
Jože Šmejc*

LOV RIB Z UMETNO MUHO

Letošnji prvaki so ekipa RD Bled in Lorenzo Čekič

V soboto, 23. septembra, se je po predstavitvi zadnje tekme le končalo letošnje Državno prvenstvo v lovu rib z umetno muho (DP LRM). Izredno slabo vreme, deževje in posledično visok vodostaj rek so bili vzroki, da smo zadnjo tekmo DP LRM le s težavo spravili »pod streho«. RD Mozirje se je potrudila, da je pripravila startna mesta, pomagalo pa je tudi vreme, ki se je toliko umirilo, da so bile razmere v mejah dovoljenega in tekma se je lahko kljub negotovanju nekaterih tekmovalcev začela.

Čeprav je bilo že skoraj vse odločeno, pa je tekmovanje potekalo v hudem boju za vsako ribico, ki je štela za točkovanje. Tekmovalci so se zelo trudili, se borili z visokim vodostajem in temu primeren je bil tudi ulov. A najboljši se dokažejo prav v težkih razmerah in tako je bilo tudi tokrat. Ekipa Bleda, ki je v osmih tekmah DP LRM kar šestkrat zmagala in bila še dvakrat druga, je z veliko prednostjo z 10 točkami zmagala (ulovili so tudi največ rib, kar 25 kosov), drugo mesto s 15 točkami in 20 ulovljenimi ribami so zasedli Jeseničani s svojo drugo ekipo, na tretje mesto pa so se z velikim zaostankom (37 točk in 13 rib) uvrstili Bohinjci. Še bolj so zaostali Medvodčani (51 točk in 8 rib) in pristali na četrtem mestu in Mariborčani (52 točk in 9 rib) na petem. Med posamezniki je bil najboljši lanski državni prvak Rok Šparovec, drugi je bil novi državni prvak Lorenzo Čekič ter tretji še eden iz mlade generacije tekmovalcev, Nejc Lamovšek.

Kot sem že zapisal, je naslov državnega prvaka med posamezniki suvereno osvojil Lorenzo Čekič. Tekmovalec druge ekipe Jesenic je v prvenstvu dosegel eno zmago, eno drugo mesto, tri tretja mesta, eno peto in eno šesto mesto ter zbral 23 točk. Z drugim mestom se je tokrat moral zadovoljiti lanski državni prvak, ki je sicer dvakrat zmagal, vendar so bili preostali rezultati precej slabši in Rok Šparovec iz blejske ekipe je zbral 36 točk. Še devet več, torej 45 točk, paje zbral drugi tekmovalec Bleda, Jure Osolin in tako pristal na tretjem mestu.

Ekipne tekme so bile kot simultanka ekipe RD Bled (tekmovalci Rok Šparovec, Jure Osolin, Matjaž Tirovič in Dejan Ambrožič). Zmage na ribniku v Ljubnem, na Krki v Novem mestu, na Sori v Medvodah, na Savi Bohinjki na Bledu, na Savi Dolinki na Jesenicah in nazadnje na Savinji v Mozirju ter dru-

Lorenzo Čekič, državni prvak DP LRM 2017

ga mesta na Savinji v Šempetru in na Kamniški Bistrici Domžalah so dokaz premoči mladih blejskih muharjev, ki so že četrto leto zapored ekipni državni prvaki in so osvojili vsega skupaj 10 točk. Čeprav je drugouvrščena ekipa RD Jesenice II (Lorenzo Čekič, Nejc Lamovšek, Fadi Čekič in Luka Serianz) osvojila 20 točk, pa so vodilnim krepko »dihali za ovratnik« in na prvenstvu niso bili slabši kot četrta. Še bolj so na tretjem mestu zaostali tekmovalci RD Medvode (31 točk), sicer stalnica med prvo trojko, vendar še edina ekipa, ki je po starosti že kar v letih (Danilo Bižal, Marjan Kolar, Edo Januš ter edini »nekoliko mlajši« Aljoša Crkvenjaš), se še vedno uspešno merijo in ne popustijo mlajši generaciji.

Sicer pa je na letošnjem DP LRM na osmih tekmah tekmovalo 46 tekmovalcev z enajstimi ekipami.

Napredek v DP LRM je očiten. V ▶

Zmagovalka med ekipami je bila ekipa RD Bled v sestavi (z leve) Jure Osolin, Rok Šparovec, Matjaž Tirovič in Dejan Ambrožič.

Bojan Lukše: ulov v narasli Savinji

Narasla Savinja je povzročala preglavice tudi izkušenim tekmovalcem, med katere sodi Marjan Kolar iz ekipe RD Medvode.

ligi se generacija mladih tekmovalcev vse bolj približuje vrhu, med tistimi, ki so že na vrhu, jih je nekaj sestavljalo državno reprezentanco, ki je bila na svetovnem prvenstvu na Slovaškem med tridesetimi državami odlična deseta. Na vrata reprezentance trkajo tudi drugi mladi tekmovalci. Generacije, kakršna je sedaj na pohodu, že dolgo ni bilo. Vsi so med seboj prijatelji, so prava »klapa« in to je najpomembnejše, saj brez povezanosti in zaupanja ni rezultatov.

Ne smemo pa pozabiti mladih, ki so letos kot ekipa prvič tekmovali na svetovnem prvenstvu – sicer na domačih

vodah, vendar so si nabrali mnogo izkušenj in če si bodo vzeli zgled po članski ekipi, se za napredek kakovosti res ni treba bati.

Napredek v kakovosti tekmovalcev DP LRM je na zavirljivi ravni. Tekmovalci so vse bolj disciplinirani in vse manj je težav z njimi. Tako pozitivno pa ne bi pa mogel oceniti izvedbe tekem. Dejstvo je, da lahko samo na DP LRM tekmovalci tekmujejo na najvišjem nivoju. Ribiške družine, ki se na razpis prijavijo tekmovalne komisije, da organizirajo tekmovalje, se obvežejo, da bodo nudile čim boljše razmere za izvedbo prvenstva. Tekmovalci oziro-

ma ribiške družine plačajo štartnino za izvedbo tekme, ki ni majhna, zato tekmovalci in tekmovalna podkomisija (TP LRM) pričakujemo, da bodo organizatorice tekem to tudi upoštevale. Letošnjo sezono so bile namreč kar nekajkrat težave na sami tekmovalni trasi, kar bi lahko pripeljalo do pritožb in razveljavitve tekme. Prizadevamo si, da bodo tekme potekale v poštenen boju in brez zapletov, za kar so bomo potrudili tekmovalci in tudi v TP LRM, enako pa pričakujemo tudi od organizatoric tekem.

Drago Ornik

Tekmovalje končali tudi veterani

Jesenski čas je tudi čas, ko se končujejo državna prvenstva. Tako so tudi zadnji v tem ciklu tekmovalj zadnje, četrto tekmo v Kranju na Savi končali še veterani.

Kljub slabim napovedim se je vodostaj Save toliko umiril, da smo lahko tekmo po pravilih pripeljali do konca, domači kranjski ribiči pa so se potrudili, da smo tekmovalci tudi uspešno lovili. Ulovili smo kar nekaj velikih lipanov, pa šarenk, klenov in podusti, kar dokazuje, da tamkajšnji del kranjske Save še vedno premore kapitalne ribe. Prav lipani pa so pripomogli Fadilu Čekiču, da se je s samo petimi ulovljenimi ribami (kar je glede na to, da se lipanski centimetri množijo s faktorjem 1,2, nanesele cm 240,15 cm) prebil na drugo mesto. Zmagovalec, domačin Bojan Ančik, je vpisal same kapitalne šarenke (6 kosov/242 cm), medtem ko je tretji Rade Milenkovič zraven šarenk uplenil še podust in klena (6 kosov/236,6 cm).

Po izračunu vseh štirih tekmovalj je državni prvak med veterani preprčiljivo

postal Rade Milenkovič s samo 9 točkami (bil je trikrat drugi in enkrat tretji). Tudi drugo mesto je bilo že oddano za Danila Bižala, ki je zbral 20 točk. Bolj zanimivo in izenačeno pa je bilo med tekmovalci med tretjim in desetim mestom, saj jih je ločilo samo 8 točk. Med temi sem bil najbolj uspešen prav jaz (Drago Ornik), ki sem zbral 28 točk. Naslednja mesta pa so si razdelili 4. mesto Miro Stare – 31 točk, 5. mesto Franc Jensterle – 31 točk, 6. mesto Edo Januš – 32 točk, 7. mesto Fadil Čekič – 32 točk, nato pa še 8. Bojan Ančik - 32 točk, Drago Kocjan - 35 točkami 9. mesto in Miro Žaberl - 36 točkami 10. mesto.

Vsa tekmovalja veteranov (občasno je nastopalo 23 tekmovalcev) so potekala v pravem tekmovalnem vzdušju. Tako je treba nadaljevati – v naslednji sezoni tudi z več tekmovalci.

Drago Ornik

Najboljši veterani v lovu rib z umetno muho (z leve): Danilo Bižal, Rade Milenkovič in Drago Ornik.

NIZ TEKEM V VIJAČENJU ŠČUK NA HRVAŠKEM

Slovenca na odličnem drugem mestu

Luka Demšar in Klemen Hvala, člana ekipe Savar Team Ljubljana, sta na Hrvaškem dosegla zavidljiv uspeh. V okviru ščukarske lige, ki so jo hrvaški organizatorji poimenovali Pike Masters Kup, sta v skupnem seštevku dosegla odlično drugo mesto. V razmeroma težavnih razmerah sta na treh tekmah ulovila osem ščuk v skupni teži 8,7 kg. Največja ščuka, ki sta jo sicer ulovila med treningom v revirju Lokvarsko jezero v Gorskem kotarju, je merila debelih 90 cm.

Oba, Luka Demšar in Klemen Hvala, sta navdušena ribiča. Najraje vijačita na ščuke, marsikdaj tudi v tujini. Zanimanje za ribolov teh velikih plenilskih rib ju je zvrabilo na Hrvaško, kjer vsako leto organizirajo odmeven niz tekmovalnih Pike Masters Kup. To so tri ribiška tekmovalna v vijačenju na ščuke, ki potekajo v revirju Orešje blizu Zagreba (dve tekmi) in v revirju Mrzla Vodica v Gorskem kotarju (ena tekma). Prva tekma je bila 13. maja v revirju Orešje. Klemen Hvala je tam ujel ščuko, težko 1,48 kg. Dosežek je zadostoval za osvojitve petega mesta. Na drugi tekmi, ki je bila 23. septembra na Mrzli Vodici, je Luka Demšar ujel dve ščuki, ki sta skupaj tehtali 2,7 kg, kar je bilo dovolj za šesto mesto. Na zadnji ribiški tekmi, ki je 21. oktobra zopet potekala v revirju Orešje, je Klemen Hvala ujel eno ščuko, Luka Demšar pa štiri. Skupaj so tehtale 4,52 kg in so zadostovale za peto mesto na tekmi. Ulovljene ribe so v skupnem seštevku lige zadostovale za odlično drugo mesto!

Po mnenju organizatorjev je bila še posebno zanimiva zadnja tekma na Orešju. Tekmovalci so tam skupaj ujeli kar 49 ščuk, največja je merila natanko en meter in tehtala 8,16 kg. Tekmo, ki se je udeležilo devetnajst ekip iz Slovenije in Hrvaške, sta pospremila toplo vreme in prijetno ribiško vzdušje. Začetek tekme so premaknili na zgodnejši čas (7.00 zjutraj), kar naj bi bistveno pripomoglo k številčnosti prijemov in ulovov. Udeleženci so tudi povedali, da so ščuke

Pike Masters Kup je niz treh bolj obiskanih ščukarskih tekem na Hrvaškem in tudi širše. Poteka na dveh revirjih, Orešje (dve tekmi) in Mrzla Vodica (ena tekma). Poleg bogatih praktičnih nagrad udeležence vabi tudi pozitivno ribiško vzdušje.

prijemale približno enakomerno v vseh predelih revirja, kar je za tekmovalce vsekakor ugoden znak.

Razgibano je bilo tudi med treningi, ki sta se jih udeleževala tekmovalca na obeh revirjih. V spominu jima bo na

Slovenca Luka Demšar in Klemen Hvala sta na treh tekmah v razmeroma težavnih razmerah skupaj ulovila osem ščuk v skupni teži 8,7 kg in zasedla odlično drugo mesto v skupnem seštevku.

Končni rezultati hrvaške ščukarske lige Pike Masters Kup 2017 so naslednji:

1. mesto: Savage Gear team (16,45 kg)
2. mesto: Savar team Ljubljana (8,70 kg)
3. mesto: Duo Pegla (12,76 kg)
4. mesto: Jura lures (9,59 kg)
5. mesto: ŠRD Samobor (6,43 kg)
6. mesto: Spinnka 2 (11,16 kg)
7. mesto: Pike Team Kustošija (8,75 kg)
8. mesto: Opća Opasnost (4,16 kg)
9. mesto: ŠRK Lokvarka (2,76 kg)
10. mesto: Spinnka 1 (3,46 kg)

Drugouvrščenima Luku Demšarju in Klemenu Hvali je čestital tudi Vladimir Sever, predsednik hrvaške ribiške zveze (HŠRS), in jima podelil pokale in nagrade.

Največ ščuk, kar pet v enem dnevu, sta Klemen in Luka ujela na zadnji tekmi v revirju Orešje. Skupaj so tehtale 4,52 kg.

primer ostalo zanimivo doživetje z Lokvarskega jezera, kjer sta zjutraj ulovila dve manjši ščuki, kasneje je Luki prijela še lepa jezerska postrv. Sredi dneva se je nad revirjem razbesnela nevihta, zato

sta bivakirala v začasnem bivaku. Takoj po nalivu sta se spet odpravila za vodo in uspela ujeti čudovito, več kot 90 cm dolgo ščuko.

Luku Demšarju in Klemenu Hvali, ki

sta na Hrvaškem dosegla odličen rezultat, čestitamo in jima želimo še veliko ribiških uspehov v prihodnosti!

Urh Lindner

Fotografije: Danijel Šnajdar

Liga in Pokal Primorske 2017

V nedeljo, 8. oktobra, smo se primorski tekmovalci v lovu rib s plovcem zbrali na jezeru Mola v Ilirski Bistrici. Namen tokratnega srečanja je bil razglasitev rezultatov Lige Primorske in tekmovanja Pokal Primorske

V sklopu Lige smo imeli med letom sedem tekmovanj: po dve na jezeru Vogršček, reki Pivki in jezeru Mola in eno na reki Vipavi. Tekmovali smo v članski in mladinski konkurenci. Tekmovale so štiri članske in tri mladinske ekipe.

V svoji krstni sezoni so ekipno zmagali mladinci iz RD Soča, pred RD Ajdovščina in RD Postojna.

Posamično so bili najboljši naslednji mladinci:

1. mesto: Alen Leban, RD Soča,
2. mesto: Matija Berce, RD Soča in
3. mesto: Miha Berce, RD Soča.

Tudi v članski konkurenci so ekipno zmagali tekmovalci iz RD Postojna pred tekmovalci iz RD Ajdovščina in RD Renč.

V posamezni konkurenci je bil končni vrstni red naslednji:

1. mesto: Damijan Magajna, RD Postojna,
2. mesto: Rudi Valenčič, RD Postojna in
3. mesto: Aljoša Bolčina, RD Ajdovščina.

Na Pokalu Primorske so na lepo urejeni trasi na jezeru Mola nastopile ekipe iz Postojne, Ajdovščine, Renč, Bistrice in

Soče. Pokal Primorske je zasnovan tako, da morajo združiti moči mladinci in člani, saj zmaga ekipa z najmanjšim seštevkom točk mladincev in članov. Zmagala je ekipa iz RD Postojna in tako prejela v trajno last Pokal Primorske, drugo mesto je osvojila ekipa RD Ajdovščina, tretje pa ekipa RD Soča.

Za nemoten potek tekmovanja je poskrbel vodja tekmovalne komisije pri ZRD Primorske Zvone Bončina. Nagrade za pokal Liga Primorske je podelil predsednik ZRD Primorske Martin Miklavc, nagrade za Pokal Primorske pa predsednik RD Bistrica Zlatko Svenšek.

Damijan Magajna

Tekmovalci na tekmovalni trasi jezera Mola

BARJE

Najdaljša ščuka je merila 62 cm

V začetku oktobra so člani RD Barje, ki so tudi navdušeni ščukarji, organizirali že peto tradicionalno ščukarsko druženje v Zmajevem revirju. Tokratno srečanje ljubiteljev ribolova plenilk na Ljubljanici in Iščici je kot vsako leto potekalo v prijateljskem razpoloženju, za napeto ozračje pa je poleg tekmovalnega vzdušja med udeleženci skrbel tudi vodostaj Ljubljanice.

Le-ta je bil zaradi obilnih septembrskih padavin povišan. Organizatorji so stanje iz dneva v dan skrbno spremljali in se vseeno odločili, da bodo pripravili druženje. Sončne sobote se je pred domom RD Barje končno zbralo 28 ribičev, kar je res nekoliko manj kot prejšnja leta. A dobre volje je bilo več kot dovolj.

Po izdatnem zajtrku in prigrizkih so se ribiči odpravili na Ljubljanico in Iščico. Nekateri so uporabili čolne, drugi so lovili kar z obale. Razmere so bile res zahtevne, voda je bila še vedno kalna, povišana in se je na mestih, kjer je sicer mirna, nevarno vrtinčila. Po navedbah organizatorjev je bila v zraku negotovost glede ulovov. A kmalu po začetku ribolova so v ribiški dom začele prihajati informacije, da se nekaj vendarle dogaja. Ščuke so začele prijemat!

Ribiči so lovili do šestih popoldne in si nato privoščili obilno kosilo z žara. Sledila je podelitev nagrad, med čakanjem na razglasitev pa so se ribiči kratkočasili s kletom, odličnim točenim pivom Union ter zanimivo družabno igro. Poskusili so uganiti težo betonske ščuke, svojevrstne mojstrovine, ki jo je izdelal domači barjanski ribič Tomaž Kužnik. Med ribiškim kletom so ribiči povedali

Najdaljše ulovljene ščuke, ki so štele za uvrstitev, so ujeli Jaka Vodnik (62 cm), Peter Babič (60 cm) in Tomaž Kužnik (58 cm). Za najlepšo fotografijo so organizatorji izbrali in razglasili ribiško fotografijo Aleša Benka. (Foto: Ermin Kvržič)

tudi, da se je vsem nekaj dogajalo: kar nekaj ščuk je sledilo njihovim umetnim vabam ali pa se jih je snelo. Menda tudi velika, dobrih 90 cm dolga »ščukonga« iz Iščice, ki je nesrečnemu ribiču tik pred nogami pobrisala nazaj v mokri element. Eden od ribičev je uspel ujeti tudi

sulca, ki je po navedbah očitidcev meril približno 80 cm in je po kratkem utrujanju hitro odplaval nazaj v svoje kraljestvo.

Letos kapitalke niso ujeli, kar pa ne pomeni, da vztrajni ribiči niso imeli uspeha. Bogata Ljubljanica je najvztrajnejše znova nagradila.

60 cm dolga ščuka Petra Babiča (foto: Nikica Brankovič)

Tomaž Kužnik je pred ribiškim domom RD Barje uspel ujeti 58 cm dolgo ščuko. (Foto: Aleš Benko)

Uspešen je bil tudi Aleš Benko, sicer avtor fotografije, ki so jo organizatorji razglasili za najlepšo. (Foto: Tomaž Kužnik)

Med čakanjem na razglasitev rezultatov so se ribiči kratkočasili s kletom in zanimivo družabno igro. Poskusili so uganiti težo betonske ščuke, svojevrsne mojstrovine, ki jo je izdelal domači barjanski ribič Tomaž Kužnik. (Foto: Aleš Benko)

Najdaljše ulovljene ribe, ki so štele za uvrstitev, so ujeli Jaka Vodnik (62 cm), Peter Babič (60 cm) in Tomaž Kužnik (58 cm). Za najlepšo fotografijo so organizatorji izbrali in razglasili ribiško fotografijo Aleša Benka. Zmagovalec ugibanja teže umetelno izdelane betonske ščuke je bil Žiga Agič. Vsem omenjenim so organizatorji čestitali, podelili pokale in praktične nagrade.

Nikica Brankovič, vodja društva, ni skrival zadovoljstva, ko je videl, da ščuke prijemljejo: »Kljub izjemno težkim pogojem nam je uspelo. Kot to kažejo naše izkušnje, nam vsaki dve leti zagode obilen dež, ki dvigne vodostaj Ljubljanice. Naslednje leto bo za ribiče voda verjetno znova prijaznejša in padla bo kapitalka! V imenu celotne organizacijske ekipe bi se rad zahvalil vsem zvestim udeležencem za zaupanjem in pomočnikom, ki so skrbeli, da je dogodek lepo uspel. Posebna zahvala gre trgovini Kostevc, izdelovalcu voblerjev Savar, restavraciji in pizzeriji Hombre, pivovarni Union, okrepčevalnici Kondor in domači RD Barje.«

Barjanski ribiči že sedaj pozivajo vse navdušene ščukarje, naj se jim pridružijo pri lovu na velike ščuke v okviru naslednjega ščukarskega društva, ki bo prihodnje leto ob istem času. Do tedaj pa vabijo na Ljubljano in Iščico, kjer traja sezona ribolova ščuk še vse do konca januarja. Dober prijem!

Nace Nouvel

S PETROM DIMITROVSKIM NA »BREŽIŠKEM MORJU«

»Ribičijo imam preprosto rad«

Skoki leta sem spoznal precej ljudi na ta ali oni način, povezan z ribičijo. Ne samo, da radi lovijo ribe, temveč so v svojih ribiških organizacijah posebno aktivni tudi v UO. Slednje vzame kar nekaj časa in energije.

Ribič, s katerim sem tokrat preživel dan, v tem pogledu še posebno izstopa, saj pravzaprav ne poznam nikogar, ki bi bil z ribičijo tako močno povezan. Brežičan Petar Dimitrovski je dolgoletni tekmovalec v lovu rib s plovcem, tretje mandatno obdobje predsednik RD Brežice in lastnik znane ribiške trgovine v Brežicah. Srečanja z njim sem se zato še posebno veselil.

»Brežiško morje«

Petar me je najprej odpeljal na ogled nove vodne pridobitve. Po treh letih gradnje je letos začela obratovati HE Brežice in pred svojim jezom ustvarila za naše razmere precej veliko jezero, površine 350 ha. Dostop na nasip je na levem bregu mogoč s treh strani, cesta na njem pa je dovolj široka, da se lahko srečata dva avtomobila. Na njem so namensko zgrajeni plitvejši zalivi kot zatočišča ribjemu zarodu. V ta namen so ribiči v vsak posamezni zaliv dodali tanjša debela dreves in veje. Izpostavljena mesta med zalivi pa so odlično zamišljena ribolovna mesta, ki jih bodo ribiči uporabljali za tekmovanja in prosti ribolov. V medsebojni razdalji 15 m jih naštejemo kar 150. Na omenjenem delu velja način ribolova ujemi & spusti za vse ribe brez izjeme. Na ribolovna mesta bo mogoč dostop tudi z invalidskim vozičkom, kar je še posebno pohvalno. Trenutna globina vode na dolžini štek palice (13 m) znaša 4,5 m, normalna pa bo 5,5 m. Dno je v pretežni meri ravno, tako da bodo imeli vsi ribiči kar najbolj enake razmere za ribolov. Drevesa nekdanjega gozda so odstranili, tako da v vodi ni večjih ovir. Nekaj grmov in ostankov dreves so namerno pustili le ob nekdanji strugi reke Save, kar pa je zgolj dodana vrednost tako za ribe kot za ribolov. Predvsem za vijačenje iz čolna, saj do tja z brega ne bodo mogli doseči niti najboljši metalci. Kako bo s krapolovom, še ni povsem jasno, prav gotovo pa bo mogoč. Ali bo pri tem dovoljena še uporaba čolna za krmljenje in morebiten razvoz vab, trenutno še ni znano. Ker sem že pri krapih, naj zapišem, da so jih v letos brežiški ribiči dobro lovili pod sotočjem Save in Krke, kjer so ujeli nekaj lepotcev vse tja do 20 kg. Bogat s krapji je bil vedno tudi zgornji, sedaj zajezeni del Save. Če pri tem upoštevamo še vse kapitalce iz potopljenih ribnikov, kraparski javnosti znanih pod imenom Vrbinda, potem se v prihodnosti obetajo rekordni ulovi. Nastalo jezero je že sedaj bogato z vsemi vrstami savskih rib, ki jih RD Brežice namerava še dodatno vlagati, predvsem večjo količino smuča. V nekaj letih se tod obeta vrhunski ribiški cilj, kjer bo mogoč kakovosten ribolov z vsemi ribolovnimi tehnikami. Ko smo že pri različnih oblikah ribolova, moram omeniti približno 6 km dolg vodotok na levem bregu,

Osebna izkaznica ribiča

Ime in priimek: Petar Dimitrovski

Leto in kraj rojstva: 1959, Brežice

Član RD: RD Brežice od leta 1974

Najljubša voda: reka Krka

Najljubša tehnika ribolova: ribolov s palico boloneze

Največja ujeta riba: prosti ribolov: som, 10 kg, tekmovalni ribolov: amur, 13 kg

Najljubša riba: rdečeoka, takoj za njo pa platnica

Največji uspeh v tekmovalnem ribolovu: 6. mesto SP Firenze, Italija, leta 1985

Ko sva prispela na nasip, se mi je odprl pogled na veliko vodno površino, nastalo pred jezom HE Brežice. Na sosednjem ribolovnem mestu je že lovil ribič Marjan Zorko.

Po nasipu vodi cesta, ki je dovolj široka, da se na njem srečata dva avtomobila.

Na levem bregu so namensko zgrajeni plitvejši zalivi za zavetje ribjemu zarodu, vmes pa je po bregu razporejenih kar 150 ribolovnih mest.

ki je nastal iz podtalnice, družina pa ga bo v prihodnje namenila lovu postrvi z umetno muho. Že sedaj deluje mikavno, voda je izjemno bistra, ko pa se bodo zarastle še brežine, bo to velik izziv za muharje.

Na jezeru so trije otočki, ki nudijo zatočišče vodnim pticam, opazil pa sem nekaj kormoranov, ki so si na debelejši veji, ki je štrlela iz vode, z razprtimi krili sušili perje. Na nasprotnem, desnem bregu je plitvina, namenjena drstišču rib. Vsekakor bo mogoče dobro loviti s čolna; dovoljena naj bi bila uporaba motorjev z notranjem izgorevanjem, s pomočjo sonarja pa bo mogoče poiskati vsa tista znana ribolovna mesta na Savi, kot so vsem znani »Amerika« in ribniki Vrbina. Ali se bodo ribe v novih razmerah še naprej zadrževale na teh mestih, bo treba še ugotoviti. Ribolov na soma bo še vedno zelo privlačen, kot je bil že prej, morda pa še bolj. Razlog, da je tod somov več kot drugod, med drugim tiči v nekoliko toplejši vodi, kar je posledica obratovanja bližnje nuklearne Krško. Najbrž to dejstvo ugodno vpliva tudi na druge ribje vrste.

Prava paša za oči je ribja steza, ki jo je projektiral Zavod za ribištvo Slovenije in je zgled, kakšna mora biti ribja steza. Petar posebej poudarja, da je tudi sicer celotna

novogradnja pozitiven zgled odličnega sodelovanja med ribiškimi organizacijami ter investitorji in projektanti nove HE.

Ogled vode seveda ni mogel mimo brez ribolova. Petar je zamešal nekaj vrst praškaste krme znamke M. van den Eynde, namenjene belicam, predvsem platnicam, ogricam, rdečookam, mrenam in kleničem. Temu je dodal ustrezno količino vode in tekočih dodatkov ter pustil, da je krma vpila tekočino. Med tem je sestavil štek palico Daiwa Airity na dolžino 11 m ter s posebnim obtežilnikom na trnku izmeril globino vode pod konico palice. Natančno izmerjena globina na ribolovnem območju je namreč pri finem ribolovu s štekom zelo pomembna in brez tega si je težko zamisliti uspešen ribolov. Ko se je krma ustrezno prepojila s tekočino, je Petar naredil nekaj kep, velikosti teniške žogice, ter jih vrgel pred konico šteka. Povedal je, da prvo krmljenje vedno opravi na tak način, v nadaljevanju pa krmi s posebno skodelico (»pulkap«), ki je pritrjena na konici šteka, kar omogoča izjemno natančno krmljenje.

Žal vedno ne gre tako, kot bi si želeli. Kot nalašč se je tik pred začetkom ribolova dvignil veter, ki se je v naslednje pol ure tako okreplil, da ribolov s štekom ali bolonezom ni

bil več mogoč, ne da bi pri tem tvegala zlom palice. Zato je Petar raje pospravil dragocen pribor in sva jo mahnila v Brežice, kjer sva ob kavici spregovorila še nekaj besed o tem in onem. S Petrom Dimitrovskim se tikava, ker se pozna že nekaj let, sva pa tudi ista generacija.

Kdaj in kje si začel z ribolovom?

»Resno sem se z ribolovom začel ukvarjati že leta 1974 kot mladinec v RD Brežice, istočasno pa sem po zaslugi očetovih kolegov, ki so se ukvarjali s tekmovalnim ribolovom in zanj navdušili še mene, začel tudi tekmoovati. V tem letu sem dobil tudi svojo prvo kolajno v tekmovalnem ribolovu.«

Verjetno si ribe lovil že pred tem?

»Res je. Ko smo živeli v vasi Žadovinek v občini Krško, ki se nahaja povsem blizu Save, sem na njenih brežinah preživel veliko časa. V tistem obdobju so me v ribolov vpeljali stari starši.«

Kateri so tvoji največji uspehi v tekmovalnem ribolovu?

»Na državnem prvenstvu leta 1981 sem bil rezerva, leta 1982 pa sem že lovil za reprezentanco Slovenije na državnem prvenstvu

Petar Dimitrovski je kljub desetletjem aktivnega delovanja v ribištvu le-temu še vedno popolnoma privržen. »Brez ribičije ne bi šlo,« pravi.

Izjemno lepa ribja steza, ki jo je projektiral Zavod za ribištvo Slovenije, poleg svojega glavnega namena služi tudi kot primer, kakšna mora biti ribja steza.

Petar je za vabo uporabil kostne črve. Na tanek trnek Preston Innovation, # 16, je nataknil belega in oranžnega, nekaj pa jih je vmešal v krmo. Med ribolovom jih je vsake toliko časa s fračo streljal v vodo, vse dokler mu je to dopuščal veter.

Krma je bila sestavljena iz različnih vrst znamke M. van den Eynde. Namočeno krmo je Petar oblikoval v kepe in jih nekaj na začetku ribolova vrgel v vodo pred konico palice.

etar je sestavil štek Daiwa Airity na dolžino 11 m. Na spojnik (konektor) je navezal laks, debeline 0,14 mm, in predvrstico, 0,10 mm, oboje Milo Krepton, ter dodal plovec, nosilnosti 2 grama.

takratne Jugoslavije. Največji tekmovalni uspeh sem zabeležil s šestim mestom na SP v Firencah v Italiji leta 1985. Dobro sem lovil pred leti na Slovaškem, kjer sem bil najprej prvi v sektorju, naslednji dan tretji, na koncu pa s štirimi kazenskimi točkami

še le enajsti. S toliko točkami lahko včasih osvojiš že medaljo.«

Kako pa je pri nas razvit tekmovalni ribolov s plovcem?

»To je najstarejša disciplina tekmovalnega

ribolova, letošnje SP je bilo že štiriinšestdeseto po vrsti. V Brežicah imamo bogato športno ribolovno tradicijo. Veliko sem se naučil od bratov Gerjevič Draga in Vinka, Silva Zobariča, Dušana Vučanjka. Slednji je bil tudi eden mojih velikih vzornikov.

Petrov pribor in vabe za ta ribolov

Palica: štek Daiwa Airity 130 XLS

Laks: 0,14 mm s predvrnico 0,10 mm, oboje Milo Krepton

Trnek: Preston Innovation #16 in 18.

Plovec: 2 g

Krma: M. van den Eynde

Vaba na trnku: dva kostna črva

Stol: Team Milo

Pri nas je državna liga kar na visokem nivoju. Včasih bi lahko bilo bolje, verjetno pa tudi dosti slabše. Za izbiro reprezentantov imamo zelo dober sistem, pri katerem za članstvo v reprezentanci veljajo dejanski rezultati, doseženi v ligi. So pa seveda še druga merila. Sam sem zagovornik tega, da samo dober rezultat, dosežen v ligaškem tekmovanju lahko odpre vrata reprezentance.«

S posebno utežjo, pripeto na trnku, natančno izmerimo globino vode pod konico palice. Natančno poznavanje globine vode pred seboj je odločilnega pomena pri finem ribolovu s plovcem.

Kaj bi bilo po tvoje treba storiti, da bi se še izboljšale razmere v tekmovalnem ribolovu?

»Za boljše rezultate je potrebno dobiti močnejše pokrovitelje, kar pa je predvsem povezano s prepoznavnostjo našega športa. Žal širša javnost z uspehi našega športa niti ni seznanjena, sploh pa ne prek glavnih medijev. Vse je žal povezano predvsem z denarjem; višje ko se vzpenjaš v tekmovalnem ribolovu, več denarnih sredstev je potrebnih. Vrednost opreme za tekmovanje na najvišjem nivoju se giblje okoli 10.000 evrov. Za primerjavo naj povem, da je cena enega boljšega šteka od 3.500 do 5.000 evrov in s tem pravzaprav nimaš še nič.«

Kako pa je z našim ribištvo na splošno?

»Mislim da se ribiči včasih obnašajo tako, kot bi se sramovali našega poslanstva. Nismo dovolj glasni. V preteklosti smo za družbo naredili veliko koristnega. Tudi danes to počnemo, zdi pa se mi, da se ne znamo s tem pohvaliti in v zadostni meri izpostaviti. Zaslužimo si več pozornosti in razumevanja. Skrbimo za okolje in ekološka vprašanja, ohranjamo ogrožene ribje vrste itd ... Na splošno bi morali biti glasnejši. Vsaj tako kot DOPPS, ki s tisoč člani na nek način kroji življenje nas 14 tisoč in za to prejemajo še državna sredstva. S kormoranom so velike težave. Še posebej se pozna njihova prisotnost na manjših vodah, kjer delajo neprecenljivo škodo. Ornitologom smo poslali dopis, v

katerem smo izpostavili, da nismo proti kormoranom, le škodo, ki jo le-ti povzročajo, naj nam povrnejo. Nismo prejeli nobenega odgovora. Po mojem mnenju ni pošteno, da njihov hobi financiramo tudi ribiči.«

Kako dolgo si že član RD Brežice, kako delujete in kakšni so načrti in odzivi na novo vodo?

»Član RD Brežice sem od leta 1974, ko smo s petnajstimi leti lahko vstopili v ribiško organizacijo. Takoj sem pričel tekmovali, kmalu pa sem se vključil še v delo družine in leta 1985 s 25 leti postal član UO. Ribičijo sem imel rad takrat in jo imam rad tudi danes.

Družina šteje trenutno 350 članov. Kar se tiče mladine, se trudimo po svojih najboljših močeh. Sodelujemo z osnovnimi šolami, učenci včasih napišejo spis na temo vode in ribolova ali na to temo kaj narišejo. Poskušamo aktivirati tematske dejavnosti, pri čemer nam gre včasih bolje, včasih pa slabše od rok. Ugotavljam da je šolstvo dokaj zaprt sistem in ker nismo izšolani pedagogi, težje pridemo

Marjan je še pred pojavom vetra uspel ujeti nekaj ogric, ki jih je prijazno odstopil za fotografijo.

zraven. V zadnjem času poskušamo s posebnimi ribolovnimi dovolilnicami za šolarje. Učenci jo lahko dobijo že od prvega razreda OŠ naprej po simbolični ceni 10 evrov za 80 ribolovnih dni. Mladino je potrebno navdušiti za ribolov čim bolj zgodaj in veseli smo, kadar nam uspe, da jih vsaj občasno spravimo v naravo, stran od računalnikov.

Zaradi izgradnje HE nas je zapustilo približno 10 % članstva. Nekateri enostavno niso zmogli preboleti izgubo svojih dolgoletnih ribolovnih mest, na katerih so lovili, verjamem pa, da se jih bo nekaj sedaj prav gotovo vrnilo. V novonastalo jezero nameravamo vlagati domorodne ribe kot so smuč, ploščič in podobno. Voda je tukaj zaradi vpliva nuklearke nekaj toplejša in zato so dobri pogoji za razvoj soma. Mnenja sem, da bo jezero v nekaj letih postalo odličen ribolovni cilj za vse vrste ribolova. Na tem mestu se še posebej zahvaljujem vodilnim ljudem v Hess-u, Infri iz Leskovca in Savaprojektu iz Krškega, da so prisluhnili nam ribičem in naše želje upoštevali pri izgradnji tega velikega projekta. Sedaj imamo tukaj med drugim tekmovalno traso za ribolov rib s plovcem na najvišji svetovni ravni, kar bo v prihodnje doprineslo k turizmu tega kraja. V naslednjem letu se nameravamo prek RZS prijavit na FIPS in kandidirati za organizacijo največjih tekmovanj.«

Kako sodelujete z drugimi RD v regiji in ribiči sosednje Hrvaške?

»Nikjer nimamo nobenih težav, potrebno se je le pogovarjati. Čezmejno sodelovanje ima

tukaj dolgo tradicijo in je dobro že od nekdaj. Problem je sedaj bolj v tem, da so mejne reke z naše strani ograjili z ograjami. Sotla, potok Breganica itd ... so zaradi tega nedostopni. Z lokalno skupnostjo dobro sodelujemo, v naših prostorih enkrat letno priredimo ribiški piknik, na katerem se družimo s krajani, katerim po potrebi tudi odstopimo prostor, v kolikor ga potrebujejo za svoje prireditve, poleg pa je tudi AMZS Brežice itd.«

Kako, da si odprl ribiški trgovino?

Tam okoli leta 1995 je Mercator kupoval

V prihodnosti bo vodotok na fotografiji po načrtih ribičev RD Brežice postal dobra salmonidna voda. Dolg je približno 6 km in je podtalnega izvora. Voda v njem je zato zelo hladna. Upam, da se bodo postrvi dobro odzvale, pa tudi izizov željni muharji.

lokalne trgovske firme in tako tudi manjšo trgovino z barvami, v kateri sem bil izučen trgovec zaposlen kot poslovodja. Trgovino so zaprli in po nekaj mesecih razmišljanja kaj in kako sem se odločil, da grem na svoje. Začel sem v domači hiši na 40 m². Vsak začetek je težak, k sreči pa so bili takrat kljub vsemu dokaj dobri časi. Združil sem tisto, kar najbolje znam s tistim, kar imam rad in sem tudi zaradi tega lažje shajal. Posel sam odnese veliko časa, tako da mi je zadnjih 17 let minilo izredno hitro.«

Vmes si se preselil v novo, večjo trgovino?

»Leta 2010 sem dejavnost preselil na novo, večjo lokacijo. Doma zaradi omejenega prostora enostavno nisem mogel več opravljati dejavnosti, bilo pa je nujno, da ponudbo razširim in povečam. Če bom dobrega zdravja, se bomo v prihodnje morda še razširili za nekaj kvadratov. V tem trenutku mi pomaga sin, ki bo tudi prevzel dejavnost.«

Kot vedno mi je čas v zanimivi družbi in ribiški tematiki vse prehitro minil. Po poti v Ljubljano sem že koval načrte za prihodnji ribolov na Brežiškem morju (tako ga imenujem, ker še nima pravega imena). Glede pribora, ki ga bom uporabil, pa bo gotovo v igri kakšen »fider« (namenska palica za ribolov s krmilnikom).

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.bahtijari@t-2.net

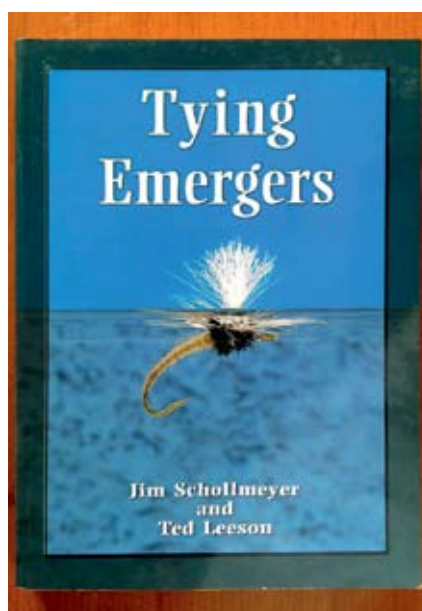
Lekcije iz knjižnice (2. del)

V drugem delu lekcij iz knjižnice sem za predstavitev izbral šest knjig, ki jih običajno uvrščajo med »obvezno« branje o muharjenju in so primerne za slovenske muharske razmere.

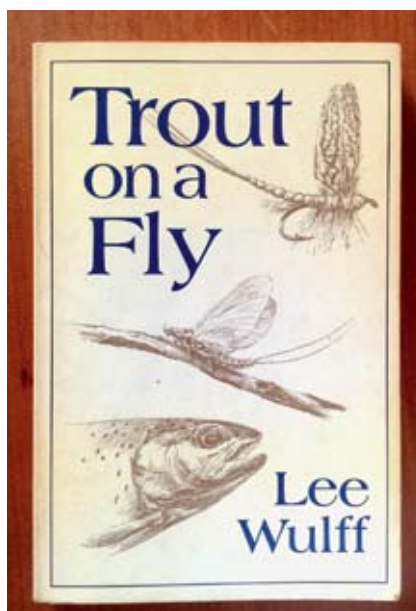
Muharji imamo v Sloveniji namreč veliko srečo glede na naš zemljepisni položaj in raznolike možnosti muharjenja. Praktično nam manjkata le muharjenje na losose in na morskih plitvinah, vse drugo pa imamo tako rekoč pred vrati. Začetnikom želim vso srečo, vsem preostalim pa čim več novih spoznanj.

Jih bo v knjigi vsakdo našel vsaj ducat takšnih, ki ustrezajo njegovim vezalnim idejam in zmožnostim. Vsekakor zelo uporabna knjiga za široko paleto muharjev od začetnikov naprej in bil sem zelo počaščen, ko sem od avtorjev prejel prošnjo, da bi v njej objavila mojega vzpenjača, ki smo ga v Ribiču pred nedavnim predstavili pod imenom

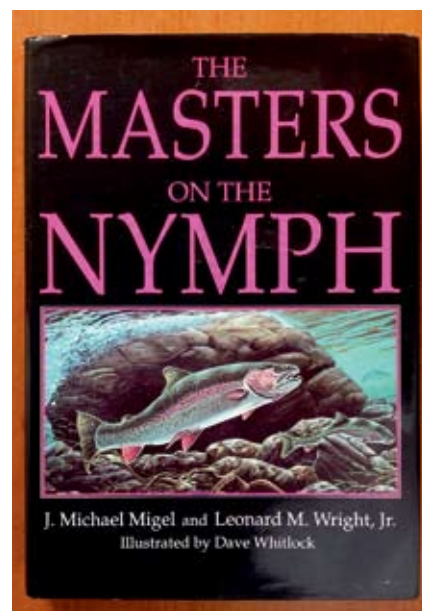
zakaj) so meni osebno odprli mnoga obzorja in rešili marsikatero težavo. Avtor je bil in ostal v muharskih krogih na mnogih področjih resničen revolucionar. Neverjetno širino in znanje si je pridobil tudi s potovanji na različne konce sveta, kjer je bil s svojim edinstvenim, nekonvencionalnim pristopom nemalokrat pravi trn v peti mnogim ozkogledim tra-

Vezava vzpenjačev: Ted Leeson in Jim Schollmeyer

Postrv na muho: Lee Wulff

Mojstri ličinkarjenja: Izbrano delo različnih avtorjev

Tying Emergers (Vezava vzpenjačev: Ted Leeson in Jim Schollmeyer)

predstavlja okno v svet muharjenja s posnetki žuželk tik pred njihovim življenjem zunaj vode. Po navadi gre za posnetke, s katerimi večinoma muharimo v tako imenovanem vodnem filmu ali pa deloma že na vodni površini. Avtorja na zanimiv način predstavitva problematiko posnemanja omenjenih razvojnih faz, pa tudi verjetno najboljše nabor posnetkov s podrobnimi navodili za vezavo. Bolj kot uporabo realističnih posnetkov zagovarjata namreč tezo, da je za uspešno muharjenje z vzpenjači v prvi vrsti pomembno poudariti njihovo ranljivost v vodi, zaradi česar so po navadi ribam prva izbira in da je dovolj posnemati zgolj velikost in silhueto. Če k temu prištejemo še resnično bogat nabor predstavljenih posnetkov,

Delovna levinka v prispevku Muhe za vse izmene.

Trout on a fly (Postrv na muho: Lee Wulff)

bi lahko skupaj z že omenjeno knjigo Kaj je rekla postrv (D. Proper) uvrstili v kategorijo muharske provokativne literature, ki rahlo odstopa od običajnih knjig o našem hobiju. Posebnost te knjige je, da med drugim natančno razloži in opisuje vzroke in posledice dogodkov med muharjenjem. Pozoren bralec lahko na hiter in elegantni način pridobi dragocene izkušnje, ne da bi jih v praksi drago pačeval, kot se žal pogosto dogaja. Naj gre bodisi za razloge, zakaj ribe izbirajo določena mesta v reki, ali pa, kam bodo med utrujanjem najverjetneje zbežale, nam vse skupaj lahko pomaga znanje prenesti na lokalne vodotoke ali pa točno določen, nam najljubši tolmun. Posebno zanimivi zapisi o utrujanju (kako in

dicionalistom. Tudi če pustimo ob strani njegovo serijo izrednih umetnih muh (to ni knjiga o njih) ter znano življensko sopotnico in inštruktorico muharskih metov Joan Wulff, je to knjiga, ki jo resnično priporočam in tudi sicer je med muharji popolnoma upravičeno uvrščena v ozek nabor najpomembnejše muharske literature.

Masters on the nymph« (Mojstri ličinkarjenja: L. N. Miguel, L. M. Wright Jr.)

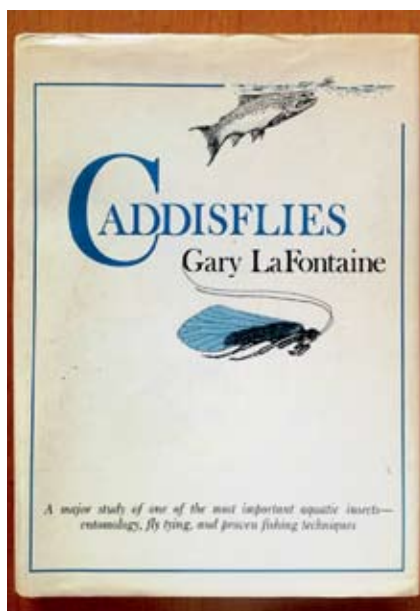
Avtorja sta za knjigo v poglavjih zbrala mnenja različnih avtorjev, ki so priznana imena v muharskih krogih in predvsem tistim, ki jih ne poznajo, jo najbolj priporočam. *Mojstri ličinkarjenja* je ena od knjig, ki bo prišla prav tudi zapriseženim zagovornikom tako imenovanega evropskega načina muharjenja z ličinkami, če si želijo svojo

tehniko še izpopolniti. Imena, kot so D. Whitlock, A. Caucci, E. Schweibert, B. Nastasi, F. Sawyer, L. Kreh in tako naprej, v posameznih poglavjih predstavljajo izkušnje vsak s svoje strani. Od izbire posnetkov, izbire predelov rek, različnih ciljnih vrst rib do tehnike posebnih metov in nasvetov ob sami vezavi posnetkov – vse to in še marsikaj lahko najdemo na skoraj tristo straneh večinoma tehničnega besedila, v katerem ne manjka niti zabavnejših dogodivščin. Ker si poglavja avtorjev sledijo kot nanizane zaključene celote, jih z lahkoto beremo po sklopih. Skratka, še ena od knjig, primerna praktično za vsakogar, ki ga zanimajo podrobnosti muharjenja pod vodno površino.

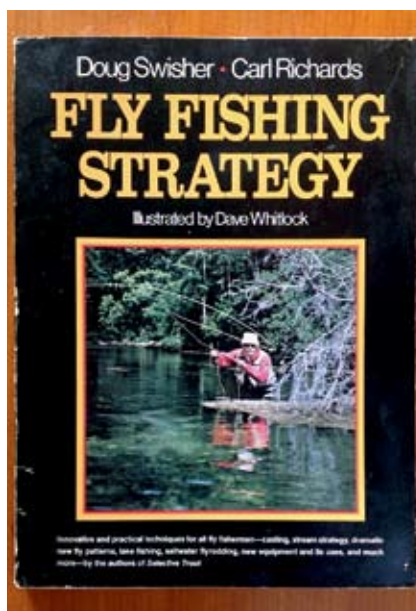
ki so pripravljene vložiti malo več truda, kot sicer, je vseeno napisana v splošno razumljivem, poljudnem jeziku. Precej sistematična poglavja so obogatena tudi z izkušnjami pri ribolovu, praktičnimi nasveti (celo o tem, kako posnemati nosilno nit prostoživečih ličink) in z veliko opisanih posnetkov posameznih skupin ter razvojnih stopenj. Skratka – prava biblija za vse, ki si želijo spoznati to vodno skupino žuželk. Redka so vprašanja, na katere na več kot tristo straneh ne boste našli odgovorov. Čeprav je od prve izdaje minilo že več kot trideset let, jo mnogi še vedno uvrščajo med klasično muharsko literaturo in med tistih nekaj knjig, ki jih zapriseženi muharji enostavno morajo prebrati.

Pike on the fly (Muharjenje na ščuko: B Reynolds in J, Berryman)

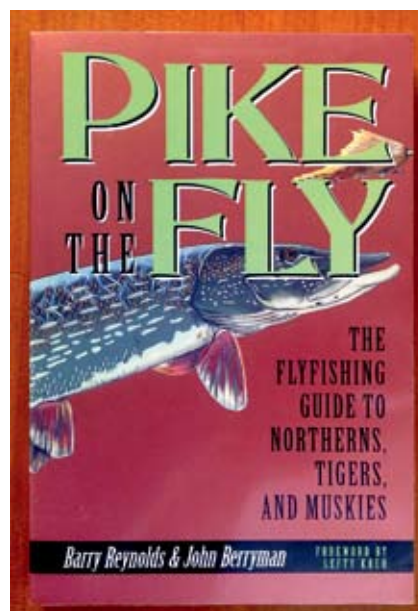
Kot je razvidno že iz samega naslova, je v knjigi opisano muharjenje na ščuke. V poplavi tehničnih podatkov, do katerih dandanes lahko vsakdo neposredno dostopa prek medmrežja, bi marsikdo od muharjev pomislil, da je praktično nepotrebna. Vendar v tej, sicer dokaj ozko usmerjeni knjigi ne najdemo zgolj navodil glede načinov, pristopa in opreme, pač pa tudi dragocene informacije o biologiji te ribje vrste, izbiri življenjskega okolja in navadah. Omenjeno knjigo sem izbral med nekaj podobnimi zato, ker so mi jo kolegi predlagali na prvem mestu. Vsekakor je muharjenje na ščuko nekaj povsem drugega, kot je opoldanski

Mladoletnice/šasi: Gary LaFontaine

Strategija muharjenja: D. Swisher in C. Richards

Muharjenje na ščuko: B. Reynolds in J. Berryman

Caddisflies (Mladoletnice/šasi: Gary LaFontaine)

je knjiga, ki od doslej opisanih rahlo odstopa po tem, da je zelo ozko usmerjena in ni primerna za vsakogar. Obravnava namreč samo eno skupino vodnih žuželk, in sicer mladoletnice. Kdor išče splošne napotke o muharjenju, bo verjetno razočaran, po drugi strani pa govorimo o eni najbolj natančnih knjig o omenjeni skupini žuželk, njihovi biologiji, življenjskem okolju, razvoju, skratka: o vseh pomembnih informacijah o teh malih bitjih, kar jih muhar potrebuje. Avtor je dolga leta namenil njihovem raziskovanju in v povezavi z entomologiji vsem nam odprl marsikatera vrata v njihov svet. Glede na to, da je knjiga vseeno namenjena večinoma muharjem, resda bolj naprednim ali pa, bolje rečeno, resnično radovednim,

Fly fishing strategy (Strategija muharjenja: D. Swisher in C. Richards)

je popolno nasprotje prej opisane knjige *Caddisflies*. Prav tako precej stara knjiga dveh izmed najpomembnejših avtorjev knjig o muharjenju vsebuje splošne napotke in navodila, primerne za širok nabor bralcev. Kljub starosti jo še vedno nemalokrat citirajo in uporabljajo kot referenco, kar je jasen dokaz njene vrednosti. Morda bo bolj izkušenim malo manj zanimiva, zato pa toliko bolj vsem tistim, ki se z muharjenjem šele spoznavajo. Ker zadnje čase opažam, da je marsikateri muhar z osnovami muharjenja vse prej kot dobro seznanjen, jo priporočam tudi vsem kolegom, ne glede na njihov staž. Če kdo želi splošno dobro knjigo o muharjenju na široko, je moj predlog in izbor prav *Strategija muharjenja*. Kje, kdaj, kako in s čim so vprašanja, ki si jih postavljajo mnogi muharji.

ribolov lipana na suho muho in vemo, da ni za vsakogar. Na samem začetku je potrebna malo močnejša oprema, drugačni predeli vodnih teles in vsekakor tudi drugačne umetne muhe, ki včasih dosegajo za naše razmere kar neverjetne velikosti. Ena od dobrih in nezanemarljivih značilnosti muharjenja na ščuko je predvsem podaljšana sezona, saj lahko na ščuko muharimo tudi pretežni del zime. Ker sem že omenil, da tak način muharjenja ni za vsakogar, pa imamo pri nas vedno več tistih, ki se poizkušajo tudi v muharjenju na kralja naših voda in skoraj prepričan sem, da jim tudi muharjenje na ščuko ni popolnoma tuje. Predvsem slednjim priporočam to knjigo, lahko zgolj kot »zimsko« branje ali pa kot priročnik, kako prebroditi dolge zimske dni in večere. Konec koncev to velja tudi za vse preostale knjige, ki sem jih predstavil.

Tomaž Modic

Napaka pa taka

Abstinenčna kriza je bila vse hujša, zato si moram žal priznati, da sem »sulcoholik«. Želja je bila vedno močnejša, saj že kak mesec nisem lovil. Saj sami veste, vedno se kaj najde: službeni ali družinski zadržki, pa previsok vodostaj, spet ta ali oni kolega ne more . . .

Vsi znaki so za vikend, o katerem pripoveduje zgodba, kazali na uspeh v ribolovu, zato sem se potrudil in obrnil kar nekaj telefonskih števil ter končno našel razpoloženega prijatelja, ki je bil pripravljen z menoj deliti nove izkušnje v lovu na kralja voda. Kratek dogovor in sklep, da ne bi naslednje jutro kolovratila naokoli ter izgubljala čas z iskanjem dovolilnic, me je določil, da jih še isti dan nabavim v Gostilni Bajc. Gostilna se namreč odpre šele ob sedmih in nato, saj sami veste, kako gre: prva jutranja kavica in šilce domačega žganja ter kup ribiških modrosti, ki jih brezplačno navrže lastnik gostilne, tudi sam zagrizen sulčar in hitro je izgubljena ura. Sulci pa ta čas po jutranjem obroku že počivajo v kakem varnem skrivališču. Zato sem se tistega dne proti večeru odpravil iz Ljubljane v Sinjo Gorico, da bi opravi še te formalnosti in se kar najhitreje vrnil domov ter se pripravil na sulčelov. A kaj, ko navadno ne gre vse po načrtih. V gostilni so ribiški znanci proslavljali uplen kapitalnega sulca. Resda da nisem kakšen izrazit pivec, na srečo sulčarja pa se spodobi izprazniti kakšen kozarček, da se ne zameriš povodnemu možu in dobrim vilam. Seveda je proslavljanje z ribiški spomini, domisljicami in modrovanji trajalo pozno v noč. Ko sem končno krenil proti domu, so me skozi vetrobransko steklo pozdravljale dolgo pričakovane snežinke.

Zdelo se mi je, da sem komaj zatisnil oči, pa me je že neusmiljeno drdranje budilke vrglo iz sna. Sam pri sebi sem brundal 'rana ura, slovenskih fantov grob', medtem ko sem, utrujen od prejšnjega večera, kuhal čaj in kavico za na pot. Kratek zvok zvonca na vratih je naznanil, da je prijatelj kot po navadi točen. Otvorjen kot mula sem zdrvel po stopnicah, zložil opremo v avto in že sva hitela proti Vrhniki.

Kot v pravljici

Prizor, ki sem ga uzrl, ko sem pri ribiškem domu stopil iz toplega avtomobila, je spominjal na tisto pravo zimsko idilo s starih razglednic. Deset centimetrov novega snega je prostrano ravnico in drevje okoli Ljubljaniče odelo v belino, iz katere je izstopala reka s svojo zeleno barvo. Belino je dopolnjevala še gosta megla, ki se je v dolgih pramenih

dvigovala z reke in se lovila med obrežnim drevjem. Termometer v Miranovem avtu je kazal precej pod ničlo in to vsekakor ni bila temperatura, pri kateri človek z veseljem stopi iz toplega avta. Suša, ki je pred novim snegom že nekaj mesecev kraljevala v naših krajih, je reko upočasnila tako, da je skoraj negibna ležala v svoji strugi. Pridevnik »zaspana Barjanka«, ki ji ga je pred desetletji dal znani ribič Peter Pavšič, ji je tisto jutro prav pristajal.

Še ves zaspan in rahlo omotičen od

»Imam ga!« je tokrat pravzaprav pomenil »imam jo«.

prejšnjega večera sem stopil do strmega brega in se zazrl v zeleno vodo. Niti najmanjši zvok ni motil čarobnosti trenutka. Grmovje ob reki je blestelo v nežnem soju beline, ki jo je pričarala prva jutranja svetloba. Drevje na nasprotnem bregu je v beli opravi delovalo drugače kot po navadi, nekako čisto, brezmadežno. Jelše in ogolele vrbe so se kot mlade neveste upogibale proti zrcalni površini vode in nejeverno ogledovale svojo novo podobo. Vsaj za nekaj časa je belina skrila in prekrila umazanijo človeške nemarnosti. Čim dlje sem opazoval, vedno lepša se mi je zdelala nova podoba narave in vedno globlje je prodirala vame tihota trenutka. Mar bo reka radodarna kot že tolikokrat do sedaj, ali pa bo tiho skrila svoje varovanke v globoke tolmine pred bleščočimi vabami, ki jim jih bova čez dan ponujal, se je med razmišljanjem v kotičku zavesti utrnilo vprašanje.

Iz zamaknenosti me je zdrnil sipek sneg, ki se je usul z obrežnega drevesa naravnost meni za ovratnik, ter smeh prija-

telja, ki je vse skupaj videl. Čoln, ki je ležal na bregu, je dodobra primrznil na ledeno podlago, tako da sva imela kar nekaj dela, preden sva ga osvobodila. O zaspanosti ni bilo več sledu. Zaradi počasnosti toka reke sva se odločila, da bova vzela samo električni motor za pogon in za vsak primer še rezervni akumulator. Preostalo opremo sva naložila na dno čolna in pred odhodom srknila še požirek za spodbudo . . .

Zimska Ljubljaniča

Čoln je neslišno zdrnil po gladini reke in bleščeča belina pokrajine s pajčolanasto meglico je v prvi jutranji svetlobi delovala nestvarno, kot v ledeni pravljici. Vlaga in mraz, ki sta me že od najinega prihoda ves čas ščipala v ušesa in lica, mi še nista kvarila dobrega razpoloženja. V topli puhovki sem se počutil kot v zapredku, zaščiten in pripravljen na akcijo. Podložene hlače, zimski škornji, debela kapa, šal in rokavice so dopolnjevali občutek topline. Le sapa, ki se je vila od naju kot drobna meglica ob vsakem izdihu, me je opominjala, da okoli naju kraljuje leden mraz. Tišina sva trgala z občasnim pomenkom.

Nepričakovano je nad nama završalo in jutranja nazivnica med ribiči najbolj osovozarenih črnih ptičev se je strmo vzdignila v megleno zaveso, ki je lebdela nad vodno površino. Namenila sva jim nekaj grdih besed, nato sva temo pogovora ponovno preusmerila k lovu sulca in načinom, kako ga bova preliščila.

Na bregu sva med vožnjo opazila dejavno še eno tujerodno prebivalko Ljubljanskega barja. Sedeč na zadnjih tačkah naju je zvedavo opazovala nutrija in s smrčkom previdno vohljala po zraku. Čez čas je dojela, da ji nisva nevarna, zato je nadaljevala z iskanjem zgodnjega obroka. Podobo prebujajočega se življenja ob reki sta dopolnili še beli čaplji, ki sta se v tišini ločili od bližnje krošnje zasneženega drevesa ter kot privid izginili v sivino meglene jutra.

Palica v vodi

Bližala sva se svojemu prvemu cilju, za katerega sva se dogovorila že med vožnjo. To je bilo tam, kjer se Ljubljaniča združi z rečico Ljubijo. Na sotočju se razteza precej

dolg in globok tolmun, znano prebivališče velikih sulcev. V prejšnjih desetletjih je bilo tam ujetih kar nekaj velikih predstavnikov rodu *hucho*. Žal se je moralo tam nekaj zelo spremeniti, saj v zadnjih nekaj sezonah niso ujeli niti enega, tudi podmerskega ne. Kaj je vzrok temu, je težko reči, najverjetneje pa onesnaženje rečice Ljubije iz industrijskih obratov Lika in brezvestni posamezniki, ki so odtočne kanale iz hiš speljali naravnost v nekdanj pitno Ljubijo. Kakor koli, posledice so bile tu, toda upanje umre zadnje, sva dejala in začela premetavati piškurnike. Gnala naju je misel, da nekje v globinah tolmana samo na naju čaka največji sulec Ljubljanice ... Računala sva tudi na to, da na tamkajšnjem predelu že dolgo ni nihče lovil sulca. Meti so se ponavljali v vse smeri. Pravi piškurji, ki so bili takrat kot vaba še dovoljeni in sem jih sam nabral na najbolj skritih mestih, so se ob vsakem potegu s palico veselo zvižali. Osredotočenost na vodenje vabe in mete pod grmovje ali ob rob tolmana naju je tako prevzela, da sva pozabila govoriti. Čoln se je zelo počasi sukal zdaj sem, zdaj tja, kot ga je nesel tok, tako da sva izmenično metala vabe proti enemu in drugemu bregu. Z elektromotorjem sem občasno popravljaj smer gibanja. Prsti na rokah so začeli kazati prve znake otrplosti od vlage in mraza. Pri vsakem metu sva morala namreč čistiti s trnkov travo, ki se je nabrala na njih. Dno Ljubljanice je bilo že takrat precej zaraščeno, dandanes pa je žal še veliko bolj. Poleg tega so nama zamrzovali tudi obročki na palicah in jih je bilo treba očistiti, za kar pa še najbolj služijo prsti na rokah, dokler so topli ...

Prijateljeva hudomušna pripomba, da bi nama v ribiški družini lahko priznali delovne ure, ker sva iz vode potegnili toliko trave, me je ponovno spravila v dobro voljo. Spomnil sem se na čaj v nahrbrniku in na ogrevala (beri medico), ki bi lahko pomagali telesu, da bi prebrodilo prvo krizo. Zato sem odložil palico na rob čolna z namenom, da bi piskal omenjene drohte. Miran, ki je bil s hrptom obrnjen proti meni, tega ni opazil in je pri ponovnem metu zapel konico odložene palice, ki je v visokem loku poletela z njegovo vabo vred prek roba čolna v globine tolmana. Samo sekunda nepazljivosti je bila potrebna, pa se je lov na sulca spremenil v lov na mojo ribiško palico. Še dobro, da sem imel s seboj »odhkljavček«, ki mi je rešil že prenekatero vabo, tokrat pa s potrpežljivostjo in nekaj sreče tudi ribiško palico. »Povodnemu možu ni bila všeč, zato ti jo je radodarno vrnil,« je prijatelj komentiral moje uspešno reševanje palice. Od srca sva se nasmejala, saj je bilo za oba pravo olajšanje, da se je nprijeten dogodek srečno končal. Brez palice bi namreč eden od naju počival, medtem ko bi drugi lovil, saj pri vsej opremi na dnu čolna nisva imela s seboj rezervne palice. Kakšna napaka!

Kaj pa, če bi jo kateri kapitalni sulec polomil, kot jo je prijatelju Andreju, ker je imel ob prijemu tik pod čolnom zavoro na koleesu preveč privito? Mrcina mu je palico spremenila v trske. Še dolgo smo tuhtali, kako se je to lahko zgodilo? Sulec je bil res velik, a samo zaradi tega palica ne bi smela počiti. Najverjetneje je bil vzrok v samem materialu ali pa v zelo ostrem kotu zapenjanja in v zelo kratkem kosu najlona, ko je sulec zagrabil vabo. Kakor koli, takrat sva s prijateljem imela k sreči rezervno palico s seboj.

Ščuke

Med reševanjem palice sva v tolmanu naredila kar precejšen direndaj, zato je bila odločitev, da nadaljujemo z lovom malo nižje, pravilna. Metu k bregu pod grmovje je sledil vesel vzklik kolega: »Imam ga!« Kar nekaj časa se je boj z ribo dogajal v globinah tolmana. Končno se je le-ta pokazala na površini v vsej svoji velikosti in kar malo žalostna sva ugotovila, da ni sulec, temveč velika ščuka. Hitro sva jo odpela in nepoškodovana je odplavala v svoje do-

Riba je nekajkrat priplavala prav do gladine, nato pa se je znova pognala v globino tolmana.

movanje. Malo kasneje sem sam ujel njeno sestro dvojčico in malo nižje še eno malo večjo. Tri ščuke v zelo kratkem času – kaj lepšega bi si človek lahko želel, če bi seveda šel loviti ščuke in ne sulca.

Medtem se je popolnoma zdanilo in megla nad reko se je razblinila, tako da so ostale samo še majhne, nepovezane meglice. Tedaj sva že razločno videla, da se po nebu od Krima čez barjansko ravnico valijo temne kope nič dobrega obetajočih oblakov. Pokrajina je bila še vedno zavita v tišino in obilita z nenavadno svetlobo. Tako tiho je bilo, da je bilo mogoče slišati plašen ščebet siničič, ki so pod snežno odejo ob bregu iskale skromen zalogaj za lačne želodčke. Tam nekje proti Ljubljanskemu vrhu se je oglasilo enakomerno potrkavanje detla. Malo nižje od naju na plitvini, ki jo naredi Ljubljanica pred velikim zavojem, sva s svojo prisotnostjo preplašila veliko jato rac. Z glasnim čofotanjem so se dvignile z gladine in v naglici odletele iskat zatočišče nižje ob reki.

Sulec

Popravljanje smeri čolna, menjava vabe, nov met, ponovno čiščenje trave s trojčkov, nov met in hlad, ki se je dvigoval tudi z reke, je naredil svoje. Najprej me je zaradi vlage začelo zebsti v roke, nato pa počasi, a vztrajno v noge. Vzrok je bilo mirovanje na čolnu. Že res, da je bil zgornji del telesa nenehno aktiven zaradi metanja, ampak to ni zadostovalo. Ker je zeblo tudi prijatelja, sva se odločila za pristanek in se bova na suhem malo pretegnila in tako ogrela podhlajene ude. Vsa trda sva se z muko skobacala iz čolna. Poleg tega sva bila tudi nekoliko utrujena od neprestanega metanja, zato sva sklenila, da se bova okrepcala. Malo »kacije sline« iz Miranovega nahrbrnika in prigrizek sta nama povrnili prepotrebno energijo za nadaljevanje sulčelova. Ker sva pristala ravno nad obetavnim terenom, sem se odpravil po bregu za svežo lisičjo sledjo, ki se je tesno vila ob bregu in kot niz biserov vodila ravno v tisto smer. Do globokega tolmana, ki se je skrival za obrežnim grmovjem, je bilo samo nekaj korakov. Zvitorepkina sled je kazala, da je v grmovju iskala skrite mlakarice, kreheljce ali vodne putke. Po vsej verjetnosti bi si z veseljem privoščila tudi kakšno mlado nutrijo, če bi jo le ujela.

Pogled za grmovje, ki se je razraslo na začetku tolmana v strugo Barjanke, me je osupnil. V globini kakega metra je v prozorni vodi tik ob podvodni zelenju, kjer bi človek pričakoval ščuko, ždel precej velik sulec. Obrnil sem se proti kolegu, ki je še vedno malical nekaj metrov stran, in mu namignil, naj prinese svojo palico in kakšno lahko vabo. Skrit za grmovjem sem opazoval orjakovo početje. Miran se mi je po isti gazi tiho približal, ko pa je zagledal ribo, so se mu usta pod košatimi, z ivjem rahlo prekritimi brki

razširila v širok nasmeh. Hotel mi je dati palico, a sem mu rekel, naj kar sam poskusi. Bil sem namreč skoraj stoodstotno prepričan, da sulec, ki je ždel ves čas pri miru, ne bo prijel nobene ponujene vabe, ampak se bo kvečjemu splašil. Kako sem se zmotil! Prijatelj me je zamenjal na stojšču zaradi lažjega meta, nato pa izvedel tisti enkrat, brezhiben, čudovit met, ki mi bo ostal v spominu, dokler bom živ. Ker je bil izkušen sulčar, vabe ni vrgel neposredno ribi pred gobec, temveč nekaj metrov višje in navzven v tok Ljubljanice. Klen, takrat še dovoljen kot vaba za lov sulca, je začel toniti v globino. Takoj sem opazil, da se je sulčevo vedenje spremenilo. Drget je zajel njegovo bakreno telo, močna repna plavut je v delčku sekunde zamahnila z vso silo in kot puščica se je pognal v smeri vabe. Prijem, ki je sledil, je Miran zbrano pričakal z močnim zategom s palico. Za vsak primer je sledil še en zateg in riba je obvisela. Dogajanje nisem več sledil, ker sem hitel po gazi nazaj do čolna, kjer sva imela veliko podmetalko. Prijatelj se je ta čas ▶

med obrežnim grmovjem prerinil do strme brežine ter od tam vodil borbo z lepocem. Nič več me ni zeblo, saj je adrenalin napolnil tudi moje baterije. Spustil sem se mimo Mirana po strmini vse do vode in razvlekel podmetalko. Tako pripravljen sem čakal na končno dejanje. Sulec se še vedno ni predal, saj je divjal po tolmunu na vse strani. Nekajkrat je priplaval vse do površine, kjer se je vsakič v divjem obratu zablistal bakren bok velike ribe, nato je ponovno izginil v temačne globine ob zvoku popuščanja zavore. Miran ni hitel, zbrano je popuščal in navijal, kakor je bilo potrebno. Zdelo se mi je cela večnost, preden je ribo pripeljal prvič mimo mojega stojišča. Stegnil sem se, kolikor sem se mogel, da bi jo zajel, a je bila predaleč. Tedaj mi je zaradi tega giba zdrsnilo na spolzkem, strmem in zasneženem obrežju in komaj sem ujel ravnotežje. Pred mano pa je bila globoka Ljubljanica in kaj hitro bi se lahko pridružil moji palici z začetka zgodbe. Previdno sem se obrnil, da bi pogledal, kje

Miran s sulcem, ki je meril krepko čez meter.

vejo bližnjega grma, nato je pokleknil v sneg in mi podal roko. Močno sem jo stisnil in se potegnil navzgor proti varnemu delu strmine. Uspelo nama je in sulec je bil še vedno na koncu najlona. Oddahnil sem si, saj sem v mislih že čutil ledeni objem reke. Prijatelj je v drugo pripeljal sulca do mojega stojišča. Tokrat mi je uspelo, riba je bila v podmetalki. Miran je odložil palico in mi ponovno pomagal po strmini. Brez skupne moči tega sulca ne bi dobila, tako pa zdaj krasi steno v Miranovem vikendu na Dolenjskem. Sulec je imel krepko čez meter.

Epilog

S sulčelovom sva za tisti dan končala, saj je začelo močno snežiti in sulec, ki je ležal na dnu čolna je bil obema v veliko zadovoljstvo. Eden brez drugega tisti dan ne bi zmogla ...

Pa dober prijem vam želim, kjerkoli boste namakali svoje trnje in pazite nase ob vodi.

Vladimir Mikec – Miki

bi se lahko prijel, da ne bi zdrsnil še dlje. Nič takega ni bilo v bližini, da bi nudilo oprijem ali oporo. Pri sebi sem preklinjal, da nisem preveril, kam se podajam. Čeprav je Miran zavzeto utrujal ribo, je opazil, da sem v težavah. Bilo je zelo očitno, da me samo še kratek čas loči od kopanja. Z desno roko je držal palico in z isto roko objel še debelejšo

● V SPOMIN

Božo Vimer

(1947–2017)

V septembru nas je pretresla žalostna vest, da nas je zapustil dolgoletni član in zvesti tovariš Božo Vimer.

Božo, ki je nazadnje živel tik ob reki Dravi, je bil dolga leta pomemben član naše ribiške tovarišije. S svojo dobro

voljo je vnašal v naše vrste pozitivno energijo in kjerkoli se je pojavil, je bilo vedno veselo. V veliko veselje mu je bila tudi glasba in nemalokrat je sam poprijel za bariton ter razveseljeval prijatelje. Bil je izredno poštvovalen in je prijel za vsako delo v naši družini. Koroški ribiči ga bomo ohranili v lepem spominu.

Koroška RD

Zdravko Gregorn

(1954–2017)

Po dolgi in hudi boleznini nas je v 64. letu starosti zapustil naš spoštovani član Zdravko Gregorn. V RD Barje se je včlanil decembra 2006. Leta 2008 je brez napak opravil ribiški izpit, na kar je bil zelo ponosen, in začel uživati v samostojnem ribolovu.

Najraje je lovil krape, še posebno mu je bil pri srcu ribolov na ribniku Strahomer pod

Krimom in na Ljubljani, za katero je pravil, da je skrivnostna in izjemno bogata kraška reka.

Zdravka se spominjamo po njegovi dobri volji, ki jo je delil z drugimi ribiči in prijatelji. Rad je pripovedoval o svojih ribiških pripetljajih ali pa je prisluhnil drugim tovarišem. V RD Barje je pomagal na delovnih akcijah, ki se jih je vestno udeleževal. Še več, dejaven je bil tudi pri številnih drugih dogodkih RD. Njegova prezgodnja smrt nas je globoko pretresla. Spominjali se ga bomo kot dobrega ribiča in še boljšega človeka. Dragi Zdravko, počivaj v miru!

RD Barje

Emil Vorin st.

(1949–2017)

Z veliko žalostjo smo sprejeli vest, da je naše vrste zapustil naš dolgoletni član in ribiški tovariš Emil Vogrin.

Emil je bil nepogrešljiv tovariš v naših vrstah, vedno pripravljen pomagati. Bil je eden marljivejših

članov, kar pričajo tudi opravljeni izpiti za ribiškega čuvaja, gospodarja, izvajalca elektro-ribolova in državnih sodniški izpit za LRP. Bil je eden tistih, ki so s svojim znanjem in delom ogromno pripomogli pri gradnji ribiškega doma. Poleg tega je bil vrsto let odlični ribiški čuvaj in nekaj let tudi vodja čuvajske službe, predvsem pa vrhunski tekmovalci v naših tekmovalnih vrstah in nepogrešljiv na tekmah, ko je družina tekmovala s svojo ekipo v A-ligi.

Emilu ni bilo nič pretežko in nikoli mu ni bilo škoda časa, pa naj je bila kontrola ob vodah, priprava tekmovalne trase, izvedba ribiške noči in podobne aktivnosti RD.

Nanj smo vselej lahko računali. Nikoli se ni izpostavljal, s svojo neutrudno zagnanostjo in skromnostjo je bil vedno zgled vsem drugim ribiškim tovarišem, predvsem pa mladim ribičem. Za svoje požrtvovalno delo je prejel številna priznanja ribiške družine in Ribiške zveze Slovenije.

Ribiči Koroške RD ga bomo ohranili v spoštljivem in trajnem spominu.

Koroška RD

Jakob Šuler

(1954–2017)

Konec septembra je do nas segla žalostna novica, da je ribiške vrste zapustil dolgoletni član naše ribiške družine in dober ribiški tovariš Jakob Šuler.

Že dalj časa so ga pestile zdravstvene težave, vendar je kljub vsemu do konca ostal zvest ribiški tovarišiji. Ribolov mu je pomenil veliko sprostitve in vsaj za nekaj časa se je umaknil v svoj svet, kjer je užival bodisi ob Dravi ali v muharjenju na Meži in Mislinji. Jakob je bil vsa leta dober ribiški tovariš, ki je rad pomagal, kjer je le bilo mogoče. Ribiški tovariši ga bomo ohranili v lepem spominu.

Koroška RD

Ribja terina iz treh vrst rib z vasabijevo omako in ščuka pod peko

Ribje terine so lahko odlična predjed. Nekaj smo jih že predstavili v prejšnjih prispevkih, tokrat pa je Gojko pripravil terino iz treh vrst rib: soma, rdeče postrvi in prekajenega krapa. Jesen je izredno primeren čas za lov ščuk. Če boste ujeli kapitalno ščuko, vam Gojko predlaga, da jo pripravite pod peko. Recept za pripravo okusne jedi vam predstavljamo v tokratni številki. Namesto ščuke lahko na enak način pripravite tudi katero drugo veliko ribo, recimo soma.

Ribja terina iz treh vrst rib z vasabijevo omako

Za pripravo ribje terine iz treh vrst rib za deset oseb potrebujemo:

- 20 dag očiščenega soma
- 25 dag očiščene rdeče postrvi
- 15 dag očiščenega prekajenega krapa
- 15 dag belega toasta
- 15 dag masla
- 2 dl smetane za kuhanje
- 1 dl konjaka ali vinjaka
- 2 dl belega suhega vina
- 1 dl oljčnega olja
- 15 dag čebule
- 5 dag česna
- peteršilj in drobnjak – po okusu
- 3 dl ribje osnove
- listi želatine – po navodilih na embalaži
- sol
- poper

Ribje meso narežemo na kockice. Čebulo in česen dušimo na maslu in oljčnem olju. Dodamo ribje meso. Toast narežemo na kockice, ga namočimo in dodamo k dušenim ribam. Zalijemo z vinom in jušno osnovo ter nadaljujemo z dušenjem. Dodamo nasekljan peteršilj in drobnjak ter smetano in želatino, ki smo jo predhodno namočili v mrzli vodi. Vse dobro premešamo, dušimo naprej in po okusu začimimo s soljo in poprom. Ko zalivamo, pazimo, da ostane masa gosta. Pustimo, da počiva 10 do 15 minut. Potem damo maso v mešalnik in jo zmešamo. Nato jo damo v kalup, v katerega smo predhodno dali PVC-folijo. Vse skupaj prekrijemo in damo v hladilnik za približno pet ur. Mase ne smemo dati takoj v zamrzovalnik. Tja jo damo lahko šele kasneje, ko se že sprijeme.

Ribja terina iz treh vrst rib z vasabijevo omako

Vasabijevo omako (vasabi je vrsta zelenega hrena) pripravimo tako, da zmešamo nariban hren, kislo smetano, sojino omako, naribana jabolka, malo belega vinskega kisa in oljčnega olja. Omako še posolimo in popopravimo. Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Ščuka pod peko

Za pripravo jedi za deset oseb potrebujemo:

- 10 kotleto očiščene ščuke
- pol kg na lističe narezane pancete
- 20 dag paprike
- 20 dag paradižnika
- 10 dag čebule
- 5 dag česna
- 15 dag korenja
- 15 dag bučk
- 15 dag malancan
- 2 do 3 kg krompirja
- sok dveh limon
- 2 dl oljčnega olja
- Peteršilj
- lovorov list
- vejico rožmarina
- vejico timijana
- sol
- poper

Ščuka pod peko

Ščuko narežemo na kotlete, jo posolimo in pokapamo z limoninim sokom. Kotlete ovijemo s panceto, krompir narežemo na lističe, debeline 0,7 cm. Posolimo ga z zeliščno soljo in ga pustimo pol ure, da spusti vodo, ki jo odlijemo. Zelenjavo narežemo na grobe rezance.

Krompirju, ki smo mu odlili vodo, dodamo zelenjavo, začimbe, posolimo in popopravimo. Vse skupaj dobro naoljimo in zmešamo ter damo v pekač peke. Na kurišče damo dve opeki, na kateri postavimo pekač ter pokrijemo s pokrovom. Žerjavico damo samo spodaj, pokrova ne zasipamo z njo. Pazimo, da ni spodaj preveč žerjavice. Ko je krompir do polovice pečen (po približno pol ure), odkrijemo pokrov, premešamo in na vrh damo ščukine kotlete. Znova pekač pokrijemo s pokrovom, nanj postavimo obroč in na pokrov nasujemo žerjavico, pri čemer pazimo, da je ni preveč. Pečemo še kakih 30 do 40 minut. Ob jedi priporočamo suho belo vino.

Borut Jerše

Jesenske vode (foto anja)